

Arrest

nr. 346 490 van 12 mei 2026
in de zaak RvV X / IV

Inzake: 1. X
 2. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. QUESTIAUX
 Piersstraat 39
 1080 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van “*Palestina afkomstig*” te zijn, op 27 augustus 2025 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 12 augustus 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 januari 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 februari 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat M. QUESTIAUX.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Bestreden beslissingen

1.1. De bestreden beslissing inzake eerste verzoeker (Z.Ma.) luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U bent van Arabische origine en werd op [...] 2000 geboren te Gaza. U heeft geen andere nationaliteit dan de Palestijnse en heeft nooit elders gewoond. U volgde middelbaar onderwijs en studeerde 5 jaar managementstudies aan de Al Quds universiteit. In mei 2023 studeerde u af. U heeft niet gewerkt in Gaza. U bent niet getrouwd en heeft geen kinderen.

U bent niet politiek actief. Uw vader werkte voor Fatah. Hij werd gevangen genomen door de Israëlische autoriteiten en een tijd lang vastgehouden. Hij maakte deel uit van een gevangenenruil tussen Israël en

Fatah. In 1985 werd hij vrijgelaten en later keerde hij terug naar Gaza. Uw broer W. was politieagent tot de machtsovername van Hamas. Uw moeder werkte niet.

Uw vader overleed in maart 2024 aan een beroerte. U heeft vijf broers en twee zussen. Ze verblijven allemaal in Gaza, behalve één broer Md. in Spanje. Uw broer Mo. (O.V. [...] en CGVS [...]) is in België en diende gelijktijdig met u een asielaanvraag in. U heeft nog enkele familieleden in België, maar heeft geen contact met hen. Uw neven Mah. (O.V. [...] en CGVS [...]) en A.Z. (O.V. [...] en CGVS [...]) zijn hier erkend.

Op 10 of 15 september 2023 verliet u Gaza, samen met uw broer Mo.. U verbleef drie dagen in Egypte. U reisde via transit in Saudi-Arabië naar Istanbul, Turkije, waar u iets minder dan veertig dagen bleef. Eind oktober 2023 vertrok u naar Griekenland. U reisde toen niet samen met uw broer, maar zag hem wel enkele keren in Griekenland. Na uw aankomst op Kos verbleef u er ongeveer vier maanden. In totaal bleef u ongeveer een jaar in Griekenland. Op 4 december 2023 werd u er erkend als vluchteling.

Op 2 of 3 oktober 2024 vertrok u uit Griekenland en reisde naar Spanje. U verbleef er drie maanden bij uw broer, die daar woont. Uw broer Mo. kwam enkele dagen later ook naar daar. U heeft niet gewerkt in Spanje en diende er geen asielaanvraag in. Op 1 december 2024 reisde u van Spanje naar België. Daags nadien diende u een asielaanvraag in.

U dient in het kader van uw verzoek om internationale bescherming volgende documenten in: uw Palestijns paspoort, uitgegeven op 2 augustus 2023, uw UNRWA-kaart d.d. 22 mei 2017, uw Griekse verblijfskaart, uitgegeven op 4 december 2023 op Kos en geldig tot 3 december 2026, uw Grieks paspoort, uitgegeven op 26 januari 2024 en geldig tot 25 januari 2029, uw AFM tax registration form d.d. 28 november 2023, het Palestijns paspoort van uw broer Mo., uitgegeven op 20 juli 2020, het Palestijns rijbewijs van Mo., uitgegeven op 2 september 2023, foto's van vernieling in Gaza, foto's van uw verblijf in Griekenland, Palestijnse geboorteaktes, overlijdensaktes en identiteitskaarten van familieleden, een geboorteakte uit Jordanië, Palestijnse medische documenten betreffende de tijdelijke verlamming in uw aangezicht. Betreffende de scholing van uw broer Mo., legt u het volgende neer: universiteitsdiploma aan Al Quds van een bachelor in Engelse taal en literatuur d.d. 25 april 2022, met bijhorende resultatenlijst en certificaat, een certificaat van voorbereiding op de arbeidsmarkt d.d. september 2019, twee resultatenlijsten van het middelbaar onderwijs d.d. december 2021. U dient ook een foto van de gevangenenruil van uw vader in.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u geen elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle gegevens in uw administratief dossier, wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard in overeenstemming met artikel 57/6, g 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980. Uit de elementen die voorhanden zijn, meer bepaald uw verklaringen over uw Griekse verblijfsvergunning, AFM, AMKA en vluchtelingenpaspoort (zie notities van het persoonlijk onderhoud van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen d.d. 2 juli 2025 p4-6, hierna genoemd CGVS p4-6) en verklaringen afgelegd bij DVZ (zie 'bijkomende vragen M-status' DVZ), blijkt dat u reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland. Deze vaststelling wordt door u niet betwist.

In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel (GEAS) moet worden aangenomen dat uw behandeling en rechten er in overeenstemming zijn met de vereisten van het Verdrag van Genève, het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM). Het Unierecht steunt immers op de fundamentele premisse dat elke lidstaat met alle andere lidstaten een reeks gemeenschappelijke waarden deelt waarop de Unie berust, en dat elke lidstaat erkent dat de andere lidstaten deze waarden met hem delen. Dit impliceert en rechtvaardigt dat de lidstaten er onderling op vertrouwen dat de andere lidstaten deze waarden erkennen en het Unierecht, dat deze waarden ten uitvoer brengt, dus in acht nemen, en dat hun respectieve nationale rechtsordes in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden van de door dat recht erkende grondrechten [zie: HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nrs. C 297/17, C 318/17, C 319/17 en C 438/17, ECLI:EU:C:2019:219, Ibrahim e.a., randnummers 83-85 en HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nr. C 163/17, ECLI:EU:C:2019:218, Jawo,

randnummers 80-82]. Hieruit volgt dat verzoeken van personen die reeds internationale bescherming genieten in een EU-lidstaat in beginsel niet-ontvankelijk kunnen worden verklaard als uitdrukking van het beginsel van wederzijds vertrouwen.

De vaststelling dat er tussen de EU-lidstaten verschillen kunnen bestaan met betrekking tot de mate waarin aan begunstigden van internationale bescherming rechten worden toegekend en zij deze kunnen uitoefenen, doet geen afbreuk aan het gegeven dat zij onder dezelfde voorwaarden als de onderdanen van de lidstaat die de bescherming heeft toegekend toegang krijgen tot bijvoorbeeld (sociale) huisvesting, sociale bijstand, gezondheidszorg of tewerkstelling, en bijgevolg 661< dezelfde stappen zullen moeten ondernemen om hiervan gebruik te maken. Bij de beoordeling van de situatie van begunstigden gelden dan ook de omstandigheden van de daar aanwezige onderdanen als maatstaf, niet de omstandigheden in andere lidstaten van de Europese Unie, en wordt rekening gehouden met de realiteit dat 661< de socio-economische mogelijkheden van deze onderdanen erg problematisch en complex kunnen zijn.

In het andere geval zou het gaan om een vergelijk van nationale socio-economische systemen, bestaansvoorzieningen en nationale regelgeving, waarbij begunstigden van internationale bescherming een meer voordelige regeling zouden kunnen bekomen dan de onderdanen van de lidstaat die hen bescherming heeft verleend. Dit zet niet alleen het voortbestaan van het GEAS op de helling, maar werkt tevens irreguliere, secundaire migratiestromen in de hand, evenals discriminatie ten overstaan van EU-onderdanen,...

Ook het Europees Hof van Justitie oordeelde dat enkel uitzonderlijke omstandigheden in de weg staan dat het verzoek van een persoon die reeds internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, niet-ontvankelijk wordt verklaard, namelijk wanneer de voorzienbare levensomstandigheden van de begunstigde van internationale bescherming in een andere lidstaat hem er blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling zoals bepaald in artikel 4 van het Handvest, welk artikel overeenstemt met artikel 3 EVRM. Het Hof voegde eraan toe dat bij de beoordeling van alle gegevens van de zaak een "bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid" moet worden bereikt, wat slechts het geval is "wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid" [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 88-90 en Jawo, randnummers 90-92].

Situaties die géén "zeer verregaande materiële deprivatie" teweegbrengen, zijn volgens het Hof van Justitie niét van aard zijn om de vereiste drempel van zwaarwegendheid te bereiken, zelfs al worden deze bijvoorbeeld gekenmerkt door een grote onzekerheid of sterke verslechtering van de levensomstandigheden, door de omstandigheid dat begunstigden van internationale bescherming in een andere lidstaat er geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen die duidelijk beperkter zijn dan die welke in andere lidstaten worden geboden zonder dat zij anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat, door het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuw verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds bescherming heeft verleend, door de omstandigheid dat de vormen van familiale solidariteit waarop onderdanen van een lidstaat een beroep kunnen doen om het hoofd te bieden aan tekortkomingen van het sociale stelsel van die lidstaat meestal niet voorhanden zijn voor personen die er internationale bescherming genieten, door een bijzondere kwetsbaarheid die specifiek de begunstigde betreft of door het bestaan van tekortkomingen bij de uitvoering van integratieprogramma's voor begunstigden [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 91-94 en Jawo, randnummers 93-97].

Het Commissariaat-generaal is zich bewust van het gegeven dat diverse bronnen en rapporten waarop het acht vermag te slaan sinds enkele jaren een problematisch en precair beeld beschrijven op het vlak van de levensomstandigheden van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland. Deze situatie wordt mee ingegeven door het Griekse politieke en socio-economische klimaat, en brengt voor (terugkerende) statushouders meer bepaald met zich mee dat zij zich geconfronteerd kunnen zien met administratieve complicaties bij de afgifte of hernieuwing van elementaire documenten die op hun beurt de toegang tot basisvoorzieningen (huisvesting, voedsel, hygiëne, medische zorgen) kunnen bemoeilijken (zie: Country Report: Greece. Update 2023, gepubliceerd door AIDA/ECRE d.d. 6/2024 en beschikbaar op https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf; Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. juni 2022 en beschikbaar op <https://www.rijksoverheid.nl/documenten/ambtsberichten/2022/06/24/verslagfeitenonderzoek-naar-statushoud>

ers-in-griekenland-juni-2022; Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL d.d. maart 2024 en beschikbaar op https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2024/04/2024-03_RSA_BIP_.pdf; Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. september 2024 en beschikbaar op <https://www.rijksoverheid.nl/documenten/ambtsberichten/2024/09/03/verslag-feitenonderzoek-naar-statushouders-in-griekenland-september-2024>; Communication on the status of migration management in mainland Greece gepubliceerd door de Europese Commissie op 4 april 2025 en beschikbaar op <https://home-affairs.ec.europa.eu/communication-status-migration-management-mainlandgreece> en; Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights gepubliceerd door RSA d.d. april 2025 en beschikbaar op https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2025/04/RSA_BIP_Report_EN.pdf.

Uit bovenstaande informatie blijkt eveneens dat begunstigden van internationale bescherming in Griekenland toegang hebben tot de arbeidsmarkt, de vastgoedmarkt en gezondheidszorg. Er zijn NGO's actief in Griekenland die ondersteuning bieden aan begunstigden van internationale bescherming. De commissaris-generaal is dan ook van oordeel dat deze informatie niet toelaat om te concluderen dat een (terugkerende) begunstigde van internationale bescherming in Griekenland er op systematische wijze in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie verkeert of zal terechtkomen die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Het Commissariaat-generaal heeft in dit verband overigens evenmin kennis van jurisprudentie van bijvoorbeeld het Europees Hof voor de Rechten van de Mens of arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in deze zin.

Het Commissariaat-generaal is derhalve van mening dat, hoewel een grotere voorzichtigheid aan de dag moet worden gelegd bij het onderzoek naar de levensomstandigheden van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland en de toepassing van artikel 57/6, g 3, eerste lid, 3° in een aantal gevallen niet aan orde zal zijn, een individuele analyse noodzakelijk blijft. Het Commissariaat-generaal besteedt hierbij in het bijzonder aandacht voor het bestaan van een verhoogde kwetsbaarheid van de verzoekers, aan hun individuele profiel en hun vermogen om rechten te doen gelden, stappen te ondernemen en in hun eigen basisbehoeften te voorzien.

Op basis van een analyse van het geheel van de elementen in uw administratief dossier, waarbij het aan u toekomt om het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in de EU-lidstaat die u deze bescherming verleende geëerbiedigd worden op individuele wijze te weerleggen, moet worden vastgesteld dat u onvoldoende concrete elementen aanhaalt die de niet-ontvankelijkheid van uw verzoek in de weg staan.

Uit uw verklaringen blijkt dat u twijfelt of u over een AFM beschikt (CGVS p5). U stuurde later het gevraagde document, uw AFM, door (zie administratief dossier). U beschikt niet over een AMKA (CGVS p5). U vroeg naar eigen zeggen geen AMKA aan, een document om legaal te werken (CGVS p5). U kan zich niet herinneren dat ze zo iets vroegen (CGVS p5). Uit uw administratief dossier blijkt dat u op 4 december 2023 de vluchtelingenstatus hebt gekregen, dat u diezelfde dag een verblijfsvergunning (hierna "ADET" genoemd) hebt gekregen, die geldig is tot 3 december 2026, en dat u een reisdocument hebt gekregen, dat geldig is tot 25 januari 2029.

Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geconfronteerd werd met bepaalde moeilijkheden op het vlak van werkgelegenheid, huisvesting en sociale bijstand voldoet deze situatie niet aan de bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid en cumulatieve voorwaarden zoals bepaald door het Hof van Justitie.

Hoewel dergelijke moeilijkheden een aanwijzing kunnen vormen van bepaalde problematische situaties zoals deze ook geïdentificeerd worden door het Hof (zie hoger), kan immers niet worden besloten dat u door de onverschilligheid van de daar aanwezige autoriteiten, en voor zover u volledig afhankelijk zou zijn geweest van overheidssteun, buiten uw wil en uw persoonlijke keuzes om, terecht bent gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die u niet in staat stelt om te voorzien in uw meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor uw fysieke of mentale gezondheid of u in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer ernaartoe.

Vooreerst dient opgemerkt te worden dat het feit dat u relatief korte tijd na de toekenning van uw beschermingsstatus vertrokken bent, niet getuigt van een oprechte intentie om een duurzaam bestaan in de

andere lidstaat uit te bouwen. Deze indruk wordt bevestigd door uw verklaring dat u een tijdje werkte, zodat u kon terugkeren naar Kos en dan weggaan (CGVS P15). Uw verblijfskaart werd namelijk al uitgegeven op Kos, maar u kon het niet gaan ophalen (CGVS p13-14). Eerder had u geen geld om het te gaan ophalen, daarom moest u werken (CGVS P17). U verbleef er toen twee dagen en sliep op de luchthaven tot u uw vlucht naar Spanje had (CGVS p16-17). Na het ontvangen van uw verblijfskaart vertrok u dus vrijwel meteen naar Spanje, om later door te reizen naar België. Bovendien is het opmerkelijk dat u geen asiel aanvraag in Spanje (CGVS p14). U ging er op bezoek, om het land te zien; het is niet dat u asiel wou aanvragen (CGVS P15). Gevraagd waarom u in België dan wel asiel aanvraagt, stelt u dat het een beter land is dan de anderen en werd het u aangeraden door alle mensen, Palestijnen en Gazanen (CGVS P15). Indien u in uiterste nood verkeert, mag men verwachten dat men zo snel mogelijk een nieuwe asielaanvraag indient, en dus niet verder reist naar een ander Europees land.

Uit de elementen in het dossier blijkt dat u zelfredzaam bent. Zo sliep u in Turkije in hotels, in afwachting van de oversteek (CGVS PI 3). U verbleef in totaal ongeveer één jaar in Griekenland, waarvan ongeveer vier maanden op Kos (CGVS p13).

U heeft gedurende uw verblijf in Griekenland op meerdere plekken gewerkt en verbleven. Na het verlaten van het opvangcentrum op Kos verbleef u nog enkele dagen op Kos (CGVS p16). Nadien ging u naar Athene, waar u drie maanden verbleef (CGVS p16). Vervolgens ging u vier maanden naar Zakynthos (CGVS p16). Van Zakynthos, reisde u via Athene naar Kos, om van daaruit twee dagen later naar Spanje te vliegen (CGVS P17). Qua verblijfplaatsen bleef u bij wat vrienden; een week hier, de andere week daar (CGVS P15). In Athene verbleef u bij een vriend van uw broer, dan weer bij een andere vriend of mensen uit het opvangcentrum (CGVS p16). Soms sliep u ook voor twee of drie dagen op straat (CGVS p16). Op Zakynthos kon u drie of vier dagen slapen bij de kerel die u werk gaf (CGVS P17). U kon bij cafés slapen, waar u 's avonds naartoe kon gaan (CGVS P17). U kon tevens drie weken in een hotel verblijven, in afwachting van een drukkere periode, wanneer u er ook zou gaan werken (CGVS P17). U zocht geen eigen verblijfplaats in Griekenland, omdat u niet genoeg geld had (CGVS p17-18). U werkte illegaal in een hotel (CGVS p14). U moest er twaalf uur werken en verdiende €20 of €25 per dag (CGVS P15). U aanvaardde er te werken omdat u niets had (CGVS P15). U werkte er gedurende drie maanden en stopte dan vrijwillig (GVS P15). Op Zakynthos werkte u twee dagen in de landbouw (GVS P15). Ook in Athene kon u één dag werken (CGVS p18). U zocht naar werk door aan mensen te vragen en te solliciteren op allerlei plekken; tevergeefs (CGVS p18). U volgde geen taallessen in Griekenland, omdat u er niet werd aanvaard (CGVS p18). U moet zich namelijk registreren en geld geven, maar dat deed u niet omdat u geen geld had (CGVS p18-19). Later had u hier niet genoeg tijd voor (CGVS P19). Dat u geen taallessen volgde of anderszins inspanningen leverde om de Griekse taal te leren, toont aan dat u geen volgehouden of verregaande inspanningen heeft geleverd om er uw rechten te doen gelden en er een leven uit te bouwen.

Het CGVS is bijgevolg van oordeel dat het risico om in een toestand terecht te komen die in strijd is met artikel 3 EVRM in wezen afhangt van de middelen, autonomie en zelfredzaamheid van de betrokkene om zelf diens rechten uit te oefenen en in diens levensonderhoud te (kunnen) voorzien.

U bent voldoende autonoom en zelfredzaam om zich bij terugkeer naar Griekenland te behelpen. Dat blijkt uit uw eerdere tewerkstelling en huisvesting in Turkije en huidige tewerkstelling in België. Uit niets blijkt dat u in Griekenland geen leven zou kunnen opbouwen.

Uit uw verklaringen blijkt dat u kon rekenen op financiële steun van uw familie. U ontving geld van uw vader en enkele van zijn vrienden voor uw reis (CGVS PI 3). Toen u op Kos was, stuurde een vriend u geld, omdat u geen geld meer had (CGVS P15). U leende wel vaker bij mensen, die u dan later terugbetaalde (CGVS p20). Toen u medische uitgaven moest doen in Griekenland, stuurden iemand uit het opvangcentrum en uw broer uit Spanje u geld (CGVS P19). Verder had u geen kosten toen u bij uw broer in Spanje verbleef (CGVS P15).

Uit objectieve informatie blijkt bovendien dat mensen die na 31 december 2020 een aanvraag voor internationale bescherming indienen automatisch een AFM-nummer krijgen wanneer ze hun kaart als verzoeker van internationale bescherming krijgen (Cfr. Begunstigden van internationale bescherming in Griekenland. Toegang tot documenten en sociaal-economische rechten, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL, p. 18, maart 2023, beschikbaar op : https://rsaegrean.org/wp-content/uploads/2023/03/2023-03_RSA_BIP.pdf; Greece Refugee Info, 17 november 2022, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985668588951>). Het CGVS wijst erop dat het fiscaal registratienummer toegang geeft tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning. Het fiscaal registratienummer (AFM) blijft geldig zolang de verblijfsvergunning (ADET) ook geldig is (Ibidem). Als de verblijfsvergunning (ADET) verloopt, wordt het fiscaal registratienummer (AFM) gedeactiveerd totdat de verblijfsvergunning (ADET) wordt verlengd (Ibidem).

In dit geval heeft u uw aanvraag om internationale bescherming na 31 december 2020 ingediend en heeft u nog steeds een geldige verblijfsvergunning (ADET). Daarom moet worden opgemerkt dat u, toen u in Griekenland was als verzoeker, een fiscaal registratienummer had waarmee u toegang had tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning. Het Commissariaat-generaal is daarom van mening dat u bepaalde stappen hebt kunnen ondernemen om werk te vinden en in uw levensonderhoud te voorzien. Als begunstigde van internationale bescherming werd u een ADET verleend. U moest vervolgens een afspraak maken bij de verantwoordelijke 'Taks Office' om de gegevens van uw AFM bij te werken (Cfr. Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights p. 20-21, gepubliceerd door RSA d.d. april 2025 en beschikbaar op https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2025/04/RSA_BIP_Report_EN.pdf). Zoals u ook gedaan heeft, waardoor u aldus over een geldige AFM beschikt. Nergens uit uw verklaringen blijkt dat u beroep zou hebben gedaan op een overheidsinstantie of overheidsorganisatie om ondersteuning te krijgen. Het komt u als statushouder toe om de middelen die het recht en uw status in Griekenland u bieden terdege te gebruiken, hetgeen u allerminst aantoonst.

Uit uw verklaringen blijkt dat u medische zorgen kreeg toegediend in Griekenland (CGVS p6). Door uw werk in de landbouw had u namelijk een bacterie aan uw vinger (CGVS p6). U werd hiervoor geopereerd (CGVS p19). U moest de medicatie vervolgens zelf betalen, maar de drie injecties van de apotheek waren heel duur (CGVS P19). U raakte tweemaal gewond, maar ze regelden dokters op de werkplek (CGVS p20). Ze deden een verband aan uw hand (CGVS p20). In Gaza had u een gedeeltelijke gezichtsverlamming (CGVS p6). U heeft er vandaag niet meer zoveel impact van (CGVS p6).

Het Commissariaat-generaal wijst erop dat personen die internationale bescherming genieten, om een sociale zekerheidsnummer (AMKA) te verkrijgen, zich binnen een maand na de afgifte van hun verblijfsvergunning (ADET) naar een dienstverleningscentrum voor de burger moeten begeven om hun voorlopig sociale zekerheidsnummer (PAAYPA) om te zetten in een sociaalzekerheidsnummer (AMKA). Objectieve informatie wijst niet op bijzondere problemen bij het voltooien van deze procedures in de periode 2020-2024 (AIDA, Landenrapport: Griekenland. Update 2023, beschikbaar op https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDAGR_2023-Update.pdf; Beneficiaries of international protection in Greece - Access to documents and socioeconomic rights, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL, blz. 19, maart 2023, beschikbaar op : https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2023/03/2023-03_RSA_BIP_.pdf; Beneficiaries of international protection in Greece - Access to documents and socio-economic rights, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL in maart 2024 (beschikbaar op: https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2024/04/2024-03_RSA_BIP_.pdf). U toont niet aan dat het voor u niet mogelijk was om deze stap te ondernemen of uw AMKA te bekomen. U weet niet waarom u het niet aanvroeg, u kan zich niet herinneren dat ze u zoiets vroegen (CGVS p5). U hoorde dat een AMKA voor legaal werk was, maar vroeg er geen aan (CGVS p5). Nergens uit uw verklaringen blijkt dat u beroep zou hebben gedaan op een overheidsinstantie of overheidsorganisatie om ondersteuning te krijgen. Het komt u als statushouder toe om de middelen die het recht en uw status in Griekenland u bieden terdege te gebruiken, hetgeen u allerminst aantoonst.

De informatie toont verder aan dat zelfs als u deze stappen niet had ondernomen, en als u dus de stappen moet ondernemen die nodig zijn in geval van terugkeer om er een te verkrijgen, u niet verstoken zou zijn van toegang tot medische noodhulp, op voorwaarde dat u naar een openbaar ziekenhuis of medisch centrum gaat ("If you do not have an AMKA, but you have a prescription from a doctor at a public hospita/ or medical centre, even if it is hand written, you can get your medicines for free from the pharmacy at the hospita/ where the doctor provided the prescription") UNHCR Greece, Living In Greece - Access to healthcare, beschikbaar op: <https://help.unhcr.org/greece/living-in-greece/access-to-healthcare/>; AIDA, Landenrapport: Griekenland. Update 2023, beschikbaar op : https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf; Refugee.info Greece - Health care without a social security number (PAAYPA or AMKA) van 29 april 2024, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985632313623>). Verschillende Ngo's bieden ook medische en psychosociale hulp en begeleiding aan aan begunstigten van internationale bescherming in Griekenland (UNHCR Greece, Living In Greece - Access to healthcare, beschikbaar op : <https://help.unhcr.org/greece/living-in-greece/accessto-healthcare>; en Communication on the status of migration management in mainland Greece (p. 4, 12)). Psychologische en psychiatrische gezondheidszorg is ook mogelijk in bepaalde omstandigheden: mensen die noch een voorlopig sociale zekerheidsnummer (PAAYPA), noch een sociaalzekerheidsnummer (AMKA) hebben, kunnen gratis psychiatrische en neurologische geneesmiddelen krijgen als deze worden voorgeschreven door een psychiater of neuroloog die werkzaam is in een openbaar of particulier ziekenhuis en/of in lokale eerstelijnszorgeenheden of -centra (UNHCR - Information Guide for Beneficiaries of International Protection, beschikbaar op : https://migration.gov.gr/wp-content/uploads/2024/04/ENGLISH_BROCHURE.pdf).

In zoverre u psychologische problemen aanhaalt, volstaan deze niet om te worden beschouwd als een ernstige kwetsbaarheid. U vroeg in het opvangcentrum om een afspraak bij een psycholoog te regelen, maar kreeg geen antwoord (CGVS p6). U verloor namelijk veel familieleden (CGVS p6). U werd gevraagd eventuele attesten te bezorgen aan het CGVS (CGVS p6). Er werden geen bijkomende documenten ontvangen. U legt geen medisch rapport voor waaruit concrete en precieze informatie over de aard, frequentie en mogelijke complexiteit van een eventuele follow-up blijkt. Uw gezondheidstoestand is bijgevolg niet voldoende om aan uw situatie in Griekenland een aanzienlijk verhoogde mate van kwetsbaarheid toe te kennen, en derhalve een andere perceptie van uw levensomstandigheden in dit land rechtvaardigen.

Bijgevolg, en gelet op het feit dat u zich niet beroept op een bijzondere kwetsbaarheid die een zware, complexe en regelmatige behandeling zou vereisen, is het Commissariaat-Generaal van oordeel dat u niet hebt aangetoond dat u, in geval van terugkeer naar Griekenland, zou worden geconfronteerd met een situatie die in strijd is met artikel 3 EVRM wegens de moeilijkheden om toegang te krijgen tot medische verzorging.

Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat u het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, niet weerlegt. Bijgevolg zijn er géén feiten of elementen voorhanden die de toepassing van artikel 57/6, S 3, eerste lid, 3° op uw specifieke omstandigheden in de weg staan, en wordt uw verzoek niet-ontvankelijk verklaard.

De door u voorgelegde stukken vermogen niet deze appreciatie te wijzigen aangezien ze slechts betrekking hebben op uw identiteit, de situatie van uw familie in Gaza, de scholing van uw broer, uw medische situatie en uw verblijf in Griekenland.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, S 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat u internationale bescherming werd verleend door Griekenland en dat u om die reden niet mag worden teruggezonden naar uw land van herkomst."

1.2. De bestreden beslissing inzake tweede verzoeker (Z.Mo.) luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U bent van Arabische origine en werd op [...] 1998 geboren te Amman, Jordanië. U woonde slechts twee maanden in Jordanië, tot u met uw gezin naar Gaza verhuisde. U bent nooit teruggekeerd naar Jordanië. U volgde middelbaar onderwijs en studeerde vijf jaar Engelse taal en literatuur aan de Al Quds universiteit. Op twee maanden als leerkracht van privélessen na heeft u niet gewerkt in Gaza. U ging in 2023 gedurende een maand met het gezin op reis naar Egypte als toerist. U bent niet getrouwd en heeft geen kinderen.

U bent niet politiek actief. Uw vader werkte voor Fatah. Hij werd gevangen genomen door de Israëlische autoriteiten en een tijd lang vastgehouden. Hij maakte deel uit van een gevangenenruil tussen Israël en Fatah. In 1985 werd hij vrijgelaten en later keerde hij terug naar Gaza. Uw broer W. was politieagent tot de machtsovername van Hamas. Uw moeder werkte niet.

Uw vader overleed in maart 2024 aan een beroerte. U heeft vijf broers en twee zussen. Ze verblijven allemaal in Gaza, behalve één broer, Md. ,in Spanje. Uw broer Ma. (O.V. [...] en CGVS [...]) is in België en diende gelijktijdig met u een asielaanvraag in. U heeft nog een paternale oom en twee neven in België. Uw neven Mah. (O.V. [...] en CGVS [...]) en A.Z. (O.V. [...] en CGVS [...]) zijn hier erkend.

Op 11 september 2023 verliet u Gaza, samen met uw broer Ma.. U verbleef drie dagen in Egypte. U vloog vervolgens naar Istanbul, Turkije, waar u precies dan 40 dagen bleef. U vertrok naar Griekenland, waar u op 25 oktober 2023 op Kos aan kwam. U reisde toen niet samen met uw broer, maar zag hem wel enkele keren in Griekenland. Na uw aankomst op Kos verbleef u er een drietal maanden. In totaal bleef u precies één jaar in Griekenland. Op 4 december 2023 werd u er erkend als vluchteling.

Op 25 oktober 2024 vertrok u uit Griekenland en reisde naar Spanje. U verbleef er iets minder dan vier maanden bij uw broer, die daar woont en u kon opvangen. Uw broer Ma. was begin oktober 2024 al naar Spanje gereisd. U heeft er niet gewerkt en diende er geen asielaanvraag in. Op 1 december 2024 reisde u van Spanje naar België. Daags nadien diende u een asielaanvraag in.

U dient in het kader van uw verzoek om internationale bescherming volgende documenten in: uw Palestijns paspoort, uitgegeven op 20 juli 2020, uw Palestijns rijbewijs, uitgegeven op 2 september 2023, UNRWA-kaart d.d. 22 mei 2017, uw Griekse verblijfskaart, uitgegeven op 4 december 2023 op Kos en geldig tot 3 december 2026, uw Grieks paspoort, uitgegeven op 26 april 2024 en geldig tot 25 april 2029, het Palestijns paspoort van uw broer Ma., uitgegeven op 2 augustus 2023, foto's van vernieling in Gaza, foto's van uw verblijf in Griekenland, Palestijnse geboorteaktes, overlijdensaktes en identiteitskaarten van familieleden, een geboorteakte uit Jordanië, Palestijnse medische documenten betreffende de tijdelijke verlamming in het aangezicht van uw broer Ma.. Betreffende uw scholing legt u het volgende neer: universiteitsdiploma aan Al Quds van een bachelor in Engelse taal en literatuur d.d. 25 april 2022, met bijhorende resultatenlijst en certificaat, een certificaat van voorbereiding op de arbeidsmarkt d.d. september 2019, twee resultatenlijsten van het middelbaar onderwijs d.d. december 2021. U dient ook een foto van de gevangenenruil van uw vader in.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u geen elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle gegevens in uw administratief dossier, wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard in overeenstemming met artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980. Uit de elementen die voorhanden zijn, meer bepaald uw verklaringen over uw Griekse verblijfsvergunning, AFM, AMKA en vluchtelingenpaspoort (zie notities van het persoonlijk onderhoud van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen d.d. 1 juli 2025 p6-7, hierna genoemd CGVS p6-7) en verklaringen afgelegd bij DVZ (zie 'bijkomende vragen M-status' DVZ), blijkt dat u reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland. Deze vaststelling wordt door u niet betwist.

In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel (GEAS) moet worden aangenomen dat uw behandeling en rechten er in overeenstemming zijn met de vereisten van het Verdrag van Genève, het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM). Het Unierecht steunt immers op de fundamentele premisse dat elke lidstaat met alle andere lidstaten een reeks gemeenschappelijke waarden deelt waarop de Unie berust, en dat elke lidstaat erkent dat de andere lidstaten deze waarden met hem delen. Dit impliceert en rechtvaardigt dat de lidstaten er onderling op vertrouwen dat de andere lidstaten deze waarden erkennen en het Unierecht, dat deze waarden ten uitvoer brengt, dus in acht nemen, en dat hun respectieve nationale rechtsordes in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden van de door dat recht erkende grondrechten [zie: HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nrs. C 297/17, C 318/17, C 319/17 en C 438/17, ECLI:EU:C:2019:219, Ibrahim e.a., randnummers 83-85 en HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nr. C 163/17, ECLI:EU:C:2019:218, Jawo, randnummers 80-82]. Hieruit volgt dat verzoeken van personen die reeds internationale bescherming genieten in een EU-lidstaat in beginsel niet-ontvankelijk kunnen worden verklaard als uitdrukking van het beginsel van wederzijds vertrouwen.

De vaststelling dat er tussen de EU-lidstaten verschillen kunnen bestaan met betrekking tot de mate waarin aan begunstigden van internationale bescherming rechten worden toegekend en zij deze kunnen uitoefenen, doet geen afbreuk aan het gegeven dat zij onder dezelfde voorwaarden als de onderdanen van de lidstaat die de bescherming heeft toegekend toegang krijgen tot bijvoorbeeld (sociale) huisvesting, sociale bijstand, gezondheidszorg of tewerkstelling, en bijgevolg óók dezelfde stappen zullen moeten ondernemen om hiervan gebruik te maken. Bij de beoordeling van de situatie van begunstigden gelden dan ook de omstandigheden van de daar aanwezige onderdanen als maatstaf, niet de omstandigheden in andere lidstaten van de Europese Unie, en wordt rekening gehouden met de realiteit dat óók de socio-economische mogelijkheden van deze onderdanen erg problematisch en complex kunnen zijn.

In het andere geval zou het gaan om een vergelijking van nationale socio-economische systemen, bestaansvoorzieningen en nationale regelgeving, waarbij begunstigden van internationale bescherming een meer voordelige regeling zouden kunnen bekomen dan de onderdanen van de lidstaat die hen bescherming heeft verleend. Dit zet niet alleen het voortbestaan van het GEAS op de helling, maar werkt tevens

irreguliere, secundaire migratiestromen in de hand, evenals discriminatie ten overstaan van EU-onderdanen,...

Ook het Europees Hof van Justitie oordeelde dat enkel uitzonderlijke omstandigheden in de weg staan dat het verzoek van een persoon die reeds internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, niet-ontvankelijk wordt verklaard, namelijk wanneer de voorzienbare levensomstandigheden van de begunstigde van internationale bescherming in een andere lidstaat hem er blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling zoals bepaald in artikel 4 van het Handvest, welk artikel overeenstemt met artikel 3 EVRM. Het Hof voegde eraan toe dat bij de beoordeling van alle gegevens van de zaak een “bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid” moet worden bereikt, wat slechts het geval is “wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid” [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 88-90 en Jawo, randnummers 90-92].

Situaties die géén “zeer verregaande materiële deprivatie” teweegbrengen, zijn volgens het Hof van Justitie níét van aard zijn om de vereiste drempel van zwaarwegendheid te bereiken, zelfs al worden deze bijvoorbeeld gekenmerkt door een grote onzekerheid of sterke verslechtering van de levensomstandigheden, door de omstandigheid dat begunstigten van internationale bescherming in een andere lidstaat er geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen die duidelijk beperkter zijn dan die welke in andere lidstaten worden geboden zonder dat zij anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat, door het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuw verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds bescherming heeft verleend, door de omstandigheid dat de vormen van familiale solidariteit waarop onderdanen van een lidstaat een beroep kunnen doen om het hoofd te bieden aan tekortkomingen van het sociale stelsel van die lidstaat meestal niet voorhanden zijn voor personen die er internationale bescherming genieten, door een bijzondere kwetsbaarheid die specifiek de begunstigde betreft of door het bestaan van tekortkomingen bij de uitvoering van integratieprogramma's voor begunstigten [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 91-94 en Jawo, randnummers 93-97].

Het Commissariaat-generaal is zich bewust van het gegeven dat diverse bronnen en rapporten waarop het acht vermag te slaan sinds enkele jaren een problematisch en precair beeld beschrijven op het vlak van de levensomstandigheden van begunstigten van internationale bescherming in Griekenland. Deze situatie wordt mee ingegeven door het Griekse politieke en socio-economische klimaat, en brengt voor (terugkerende) statushouders meer bepaald met zich mee dat zij zich geconfronteerd kunnen zien met administratieve complicaties bij de afgifte of hernieuwing van elementaire documenten die op hun beurt de toegang tot basisvoorzieningen (huisvesting, voedsel, hygiëne, medische zorgen) kunnen bemoeilijken (zie: Country Report: Greece. Update 2023, gepubliceerd door AIDA/ECRE d.d. 6/2024 en beschikbaar op https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf; Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. juni 2022 en beschikbaar op <https://www.rijksoverheid.nl/documenten/ambtsberichten/2022/06/24/verslagfeitenonderzoek-naar-statushouders-in-griekenland-juni-2022>; Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL d.d. maart 2024 en beschikbaar op https://rsaeean.org/wp-content/uploads/2024/04/2024-03_RSA_BIP.pdf; Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. september 2024 en beschikbaar op <https://www.rijksoverheid.nl/documenten/ambtsberichten/2024/09/03/verslag-feitenonderzoek-naar-statushouders-in-griekenland-september-2024>; Communication on the status of migration management in mainland Greece gepubliceerd door de Europese Commissie op 4 april 2025 en beschikbaar op https://home-affairs.ec.europa.eu/communication-status-migration-management-mainlandgreece_en; Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights gepubliceerd door RSA d.d. april 2025 en beschikbaar op https://rsaeean.org/wp-content/uploads/2025/04/RSA_BIP_Report_EN.pdf.

Uit bovenstaande informatie blijkt eveneens dat begunstigten van internationale bescherming in Griekenland toegang hebben tot de arbeidsmarkt, de vastgoedmarkt en gezondheidszorg. Er zijn NGO's actief in Griekenland die ondersteuning bieden aan begunstigten van internationale bescherming. De commissaris-generaal is dan ook van oordeel dat deze informatie **niet toelaat om te concluderen dat een (terugkerende) begunstigde van internationale bescherming in Griekenland er op systematische wijze in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie verkeert of zal terechtkomen die hem niet in**

staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Het Commissariaat-generaal heeft in dit verband overigens evenmin kennis van jurisprudentie van bijvoorbeeld het Europees Hof voor de Rechten van de Mens of arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in deze zin.

Het Commissariaat-generaal is derhalve van mening dat, hoewel een grotere voorzichtigheid aan de dag moet worden gelegd bij het onderzoek naar de levensomstandigheden van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland en de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° in een aantal gevallen niet aan orde zal zijn, een individuele analyse noodzakelijk blijft. Het Commissariaat-generaal besteedt hierbij in het bijzonder aandacht voor het bestaan van een verhoogde kwetsbaarheid van de verzoekers, aan hun individuele profiel en hun vermogen om rechten te doen gelden, stappen te ondernemen en in hun eigen basisbehoeften te voorzien.

Op basis van een analyse van het geheel van de elementen in uw administratief dossier, waarbij het aan u toekomt om het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in de EU-lidstaat die u deze bescherming verleende geëerbiedigd worden op individuele wijze te weerleggen, moet worden vastgesteld dat u **onvoldoende concrete elementen aanhaalt die de niet-ontvankelijkheid van uw verzoek in de weg staan**.

Uit uw verklaringen blijkt dat u over een AFM, AMKA en Grieks paspoort en verblijfskaart beschikt (CGVS p6-7). U bracht ze per vergissing niet mee naar het persoonlijk onderhoud (CGVS p6). Later vermeldt u dat alle relevante informatie op één blad stond; het was een heel belangrijk blad (CGVS p7). U werd gevraagd dit document door te sturen (CGVS p6 en p21). U merkt hierbij op dat het zou kunnen dat u het niet terugvindt, maar wil niet dat het CGVS denkt dat u weigert het te bezorgen (CGVS p21). U liet het echter na om dit stuk alsnog door te sturen.

U vroeg uw Grieks paspoort aan om kans te maken op legaal werk (CGVS p7). Uit uw administratief dossier blijkt dat u op 4 december 2023 de vluchtelingenstatus hebt gekregen, dat u diezelfde dag een verblijfsvergunning (hierna "ADET" genoemd) hebt gekregen, die geldig is tot 3 december 2026, en dat u een reisdocument hebt gekregen, dat geldig is tot 25 april 2029.

Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geconfronteerd werd met bepaalde moeilijkheden op het vlak van werkgelegenheid, huisvesting, gezondheidszorg, sociale bijstand en onveiligheid voldoet deze situatie niet aan de bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid en cumulatieve voorwaarden zoals bepaald door het Hof van Justitie.

Hoewel dergelijke moeilijkheden een aanwijzing kunnen vormen van bepaalde problematische situaties zoals deze ook geïdentificeerd worden door het Hof (zie hoger), kan immers niet worden besloten dat u door de onverschilligheid van de daar aanwezige autoriteiten, en voor zover u volledig afhankelijk zou zijn geweest van overheidssteun, buiten uw wil en uw persoonlijke keuzes om, terecht bent gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die u niet in staat stelt om te voorzien in uw meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor uw fysieke of mentale gezondheid of u in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer ernaartoe.

Vooreerst dient opgemerkt te worden dat het feit dat u relatief korte tijd na de toekenning van uw beschermingsstatus vertrokken bent, niet getuigt van een oprechte intentie om een duurzaam bestaan in de andere lidstaat uit te bouwen. Deze indruk wordt bevestigd door uw verklaring dat u in het buitenland wilde studeren; specifiek in Vlaanderen, de Nederlandstalige kant van België (CGVS p12). U kwam naar België omdat u uw studies wil verderzetten en op basis van uw diploma werken (CGVS p12 en p15). U diende bovendien in Spanje geen asielaanvraag in, omdat u ondertussen tot de beslissing was gekomen om specifiek naar België en meer bepaald Vlaanderen, te gaan (CGVS p15). Het is hierbij frappant dat u in Spanje geen asielaanvraag deed (CGVS p15). Het was enkel een bezoek; u ging er niet om te werken (CGVS p15). Indien u in uiterste nood verkeert, mag men echter verwachten dat men zo snel mogelijk een nieuwe asielaanvraag indient, en dus niet verder reist naar een ander Europees land.

Uit de elementen in het dossier blijkt dat u zelfredzaam bent. U verbleef in totaal een jaar in Griekenland, waarvan ongeveer drie maanden op Kos (CGVS p14 en p17). U ontving naar eigen zeggen uw verblijfspapieren als vluchteling in april 2024 en vertrok op 25 oktober 2024 uit Griekenland (CGVS p6, 14 en

20). U was er dus een zestal maanden erkend als vluchteling. Uw erkenning dateert echter van 4 december 2023 (zie administratief dossier). Er was vertraging bij het afleveren van uw verblijfskaart omdat u het opvangcentrum vrijwillig verliet (CGVS p6). Het is zeer opmerkelijk dat u zelf vroeg om het opvangcentrum te verlaten (CGVS p6). Het leven in het kamp was niet veilig en vuil en u wilde gaan werken om geld te verdienen, zo zegt u (CGVS p6). U had via iemand een werkmogelijkheid in de landbouw gevonden in het zwart (CGVS p6). Uiteindelijk ging het werk niet door, maar het vrijwillig verlaten van het opvangcentrum getuigt wel van uw zelfredzaamheid.

Na het verlaten van het opvangcentrum, heeft u in Griekenland op meerdere plekken gewerkt en gewoond. Van Kos reisde u naar Athene, waar u van januari tot mei verbleef (CGVS p17). U zocht er naar werk (CGVS p17). In Athene sliep u op straat en kon u tegen betaling enkele dagen bij vrienden overnachten of bij mensen die u in het opvangcentrum had leren kennen (CGVS p18). U kon deze overnachtingen echter niet vergoeden, waardoor u schulden opliep (CGVS p18). Na verloop van tijd ging u naar Algos (CGVS p17). U kon er aan de slag in de pluk van sinaasappelen (CGVS p17). Er werd slaappleats voorzien door de werkgever (CGVS p18). Vanuit Algos reisde u naar Zakynthos (CGVS p17), waar u vier dagen in een hotel kon werken (CGVS p17). U vond er geen onderdak, dus sliep u op openbare plekken of soms in een café waar u van de café baas de nacht mocht doorbrengen (CGVS p18). Tenslotte ging u vanuit Zakynthos naar Spanje (CGVS p17).

U heeft in totaal twee keer gewerkt; een tijdje op een sinaasappelboerderij en vier dagen in een hotel (CGVS p17). U werd slachtoffer van uitbuiting, zo zegt u (CGVS p16). Uw baas op de boerderij hield zich niet aan de afgesproken verloning (CGVS p15). In het hotel weigerden ze u legaal aan te nemen (CGVS p16). U verdiende €30 per dag, maar werd niet vergoed voor overuren (CGVS p16). U stelt dat het moeilijk is om goed werk te vinden (CGVS p16).

U ging overal aankloppen voor werk, vroeg rond en solliciteerde bij werkgevers (CGVS p16-17). U kon twee keer voor beperkte duur werken tijdens een periode van een jaar en vindt dat geen mooi resultaat (CGVS p17).

U volgde verder geen taallessen in Griekenland, want moest de ze zelf bekostigen (CGVS p18-19). Er werd u niets gratis aangeboden (CGVS p18-19). Dat staat in contrast met uw huidige situatie in België, waar u na een positief sollicitatiegesprek wacht op een job aanbod en bent ingeschreven voor taallessen die vanaf september van start gaan (CGVS p3). Dat u geen taallessen volgde of anderszins inspanningen leverde om de Griekse taal te leren, toont aan dat u geen volgehouden of verregaande inspanningen heeft geleverd om er uw rechten te doen gelden en er een leven uit te bouwen.

Het CGVS is bijgevolg van oordeel dat het **risico om in een toestand terecht te komen die in strijd is met artikel 3 EVRM in wezen afhangt van de middelen, autonomie en zelfredzaamheid van de betrokkene** om zelf diens rechten uit te oefenen en in diens levensonderhoud te (kunnen) voorzien.

U bent voldoende **autonoom** en **zelfredzaam** om zich bij terugkeer naar Griekenland te behelpen. Dat blijkt uit uw eerdere tewerkstelling en huisvesting in Turkije en huidige tewerkstelling in België. Uit niets blijkt dat u in Griekenland geen leven zou kunnen opbouwen.

Uit uw verklaringen blijkt dat u kon rekenen op financiële steun van uw familie en vrienden of kennissen. U ontving geld van uw vader om uw reis mee te betalen (CGVS p13-14). Hij bekostigde dat met zijn spaargeld, zijn loon en door extra schulden op te doen (CGVS p13). In Griekenland verplaatste u zich naar verschillende plekken om te solliciteren (CGVS p17). U leende ervoor geld van uw vrienden (CGVS p17). Uw reis van Griekenland naar Spanje bekostigde u zelf door geld te lenen van andere Palestijnen, die u in Europa leerde kennen (CGVS p14). Ook voor uw reis naar België leende u geld van vrienden (CGVS p15).

Uit objectieve informatie blijkt bovendien dat mensen die na 31 december 2020 een aanvraag voor internationale bescherming indienen automatisch een AFM-nummer krijgen wanneer ze hun kaart als verzoeker van internationale bescherming krijgen (Cfr. **Begunstigden van internationale bescherming in Griekenland. Toegang tot documenten en sociaal-economische rechten**, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL, p. 18, maart 2023, beschikbaar op : https://rsaegear.org/wp-content/uploads/2023/03/2023-03_RSA_BIP.pdf; **Greece Refugee Info**, 17 november 2022, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985668588951>). Het CGVS wijst erop dat het fiscaal registratienummer toegang geeft tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning. Het fiscaal registratienummer (AFM) blijft geldig zolang de verblijfsvergunning (ADET) ook geldig is (Ibidem). Als de verblijfsvergunning (ADET) verloopt, wordt het fiscaal registratienummer (AFM) gedeactiveerd totdat de verblijfsvergunning (ADET) wordt verlengd (Ibidem).

In dit geval heeft u uw aanvraag om internationale bescherming na 31 december 2020 ingediend en heeft u nog steeds een geldige verblijfsvergunning (ADET). Daarom moet worden opgemerkt dat u, toen u in Griekenland was als verzoeker, een fiscaal registratienummer had waarmee u toegang had tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning. Het Commissariaat-generaal is daarom van mening dat u bepaalde stappen hebt kunnen ondernemen om werk te vinden en in uw levensonderhoud te voorzien. Als begunstigde van internationale bescherming werd u een ADET verleend. U moest vervolgens een afspraak maken bij de verantwoordelijke 'Taks Office' om de gegevens van uw AFM bij te werken (Cfr. **Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights** p. 20-21, gepubliceerd door RSA d.d. april 2025 en beschikbaar op https://rsaegear.org/wp-content/uploads/2025/04/RSA_BIP_Report_EN.pdf). Zoals u ook gedaan heeft, waardoor u aldus over een geldige AFM beschikt. Nergens uit uw verklaringen blijkt dat u beroep zou hebben gedaan op een overheidsinstantie of overheidsorganisatie om ondersteuning te krijgen. Het komt u als statushouder toe om de middelen die het recht en uw status in Griekenland u bieden terdege te gebruiken, hetgeen u allerminst aantoonst.

Uit uw verklaringen blijkt dat u Griekenland verliet omwille van een gebrek aan medische zorgen (CGVS p7). U raakte bij het werk op de sinaasappelboerderij gewond aan uw zij toen u uit een boom viel (CGVS p7). Ook raakte u gedurende uw verblijf in Griekenland verschillende keren ziek; liep u een virus of verkoudheid op of had u koorts (CGVS p7). U ging drie of vier keer naar het ziekenhuis (CGVS p19). U werd er ontvangen en onderzocht, maar moest de nodige medicatie op eigen kosten voorzien (CGVS p19).

Er werd u een voorschrift voorgeschreven, maar u kon zich de geneesmiddelen niet veroorloven (CGVS p19). U stelt dat er geen mogelijkheid was om deze geneesmiddelen gratis te verkrijgen (CGVS p20).

Het Commissariaat-generaal wijst erop dat personen die internationale bescherming genieten, om een sociale zekerheidsnummer (AMKA) te verkrijgen, zich binnen een maand na de afgifte van hun verblijfsvergunning (ADET) naar een dienstverleningscentrum voor de burger moeten begeven om hun voorlopig sociale zekerheidsnummer (PAAYPA) om te zetten in een sociaalzekerheidsnummer (AMKA). Objectieve informatie wijst niet op bijzondere problemen bij het voltooiën van deze procedures in de periode 2020-2024 (AIDA, Landenrapport: Griekenland. Update 2023, beschikbaar op : https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDAGR_2023-Update.pdf; Beneficiaries of international protection in Greece - Access to documents and socioeconomic rights , gepubliceerd door RSA/PRO ASYL, blz. 19, maart 2023, beschikbaar op : https://rsaegear.org/wp-content/uploads/2023/03/2023-03_RSA_BIP.pdf; Beneficiaries of international protection in Greece - Access to documents and socio-economic rights, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL in maart 2024 (beschikbaar op: https://rsaegear.org/wp-content/uploads/2024/04/2024-03_RSA_BIP.pdf). U toont niet aan dat het voor u niet mogelijk was om deze stap te ondernemen of uw AMKA te bekomen. U dacht over een AMKA te beschikken, maar verwees later naar één belangrijk document waar alle relevante informatie op stond (CGVS p7). Het kan ook om uw AFM gaan, die u ook in uw bezit meent te hebben (CGVS p7). Het is bijgevolg niet duidelijk of u over een AFM of een AMKA beschikt. Nergens uit uw verklaringen blijkt dat u beroep zou hebben gedaan op een overheidsinstantie of overheidsorganisatie om ondersteuning te krijgen. Het komt u als statushouder toe om de middelen die het recht en uw status in Griekenland u bieden terdege te gebruiken, hetgeen u allerminst aantoonst.

De informatie toont verder aan dat zelfs als u deze stappen niet had ondernomen, en als u dus de stappen moet ondernemen die nodig zijn in geval van terugkeer om er een te verkrijgen, u niet verstoken zou zijn van toegang tot medische noodhulp, op voorwaarde dat u naar een openbaar ziekenhuis of medisch centrum gaat ("If you do not have an AMKA, but you have a prescription from a doctor at a public hospital or medical centre, even if it is hand written, you can get your medicines **for free** from the pharmacy at the hospital where the doctor provided the prescription") UNHCR Greece, Living In Greece – Access to healthcare, beschikbaar op: <https://help.unhcr.org/greece/living-in-greece/access-to-healthcare/>; AIDA, Landenrapport: Griekenland. Update 2023, beschikbaar op : https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf; Refugee.info Greece - Health care without a social security number (PAAYPA or AMKA) van 29 april 2024, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985632313623>). Verschillende Ngo's bieden ook medische en psychosociale hulp en begeleiding aan aan begunstigten van internationale bescherming in Griekenland (UNHCR Greece, Living In Greece – Access to healthcare, beschikbaar op : <https://help.unhcr.org/greece/living-in-greece/accessto-healthcare>; en Communication on the status of migration management in mainland Greece (p. 4, 12)). Psychologische en psychiatrische gezondheidszorg is ook mogelijk in bepaalde omstandigheden: mensen die noch een voorlopig sociale zekerheidsnummer (PAAYPA), noch een sociaalzekerheidsnummer (AMKA) hebben, kunnen gratis psychiatrische en neurologische geneesmiddelen krijgen als deze worden voorgeschreven door een psychiater of neuroloog

die werkzaam is in een openbaar of particulier ziekenhuis en/of in lokale eerstelijnszorgseenheden of -centra (UNHCR - Information Guide for Beneficiaries of International Protection beschikbaar op : https://migration.gov.gr/wp-content/uploads/2024/04/ENGLISH_BROCHURE.pdf).

In zoverre u psychologische problemen aanhaalt, volstaan deze niet om te worden beschouwd als een ernstige kwetsbaarheid. U zegt dat u met psychologische moeilijkheden kampt door wat u heeft meegemaakt (CGVS p8). U diende een aanvraag in het opvangcentrum in om een psycholoog te mogen zien (CGVS p8). Het is nog wachten op de afspraak (CGVS p8). U werd gevraagd eventuele attesten te bezorgen aan het CGVS (CGVS p8). Er werden echter geen bijkomende documenten ontvangen. U legt geen medisch rapport voor waaruit concrete en precieze informatie over de aard, frequentie en mogelijke complexiteit van een eventuele follow-up blijkt. Uw gezondheidstoestand is bijgevolg niet voldoende om aan uw situatie in Griekenland een aanzienlijk verhoogde mate van kwetsbaarheid toe te kennen, en derhalve een andere perceptie van uw levensomstandigheden in dit land rechtvaardigen.

Bijgevolg, en gelet op het feit dat u zich niet beroept op een bijzondere kwetsbaarheid die een zware, complexe en regelmatige behandeling zou vereisen, is het Commissariaat-Generaal van oordeel dat u niet hebt aangetoond dat u, in geval van terugkeer naar Griekenland, zou worden geconfronteerd met een situatie die in strijd is met artikel 3 EVRM wegens de moeilijkheden om toegang te krijgen tot medische verzorging.

Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat u het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, niet weerlegt. Bijgevolg zijn er géén feiten of elementen voorhanden die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° op uw specifieke omstandigheden in de weg staan, en wordt uw verzoek niet-ontvankelijk verklaard.

De door u voorgelegde stukken vermogen niet deze appreciatie te wijzigen aangezien ze slechts betrekking hebben op uw identiteit, de situatie van uw familie in Gaza, uw studies, de medische situatie van uw broer Ma. en uw verblijf in Griekenland.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat u internationale bescherming werd verleend door Griekenland en dat u om die reden niet mag worden teruggezonden naar uw land van herkomst."

2. Verzoekschrift en nota's

2.1. In een eerste middel beroepen verzoekers zich op de schending van:

- het artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende het statuut van vluchtelingen;
- de artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6, 48/7, 57/6 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en verwijdering van vreemdelingen;
- het artikel 20 en vlg. van de richtlijn 2011/95/EU van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking);
- het artikel 33 van de richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (herschikking)
- de artikelen 4, 18 en 47 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie
- de artikelen 3 en 13 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens
- het administratief rechtsbeginsel van de zorgvuldige voorbereiding van bestuurshandelingen".

In een eerste onderdeel wijzen verzoekers op de gebreken in de procedure en de behandeling van zijn verzoek om internationale bescherming. Verzoekers benadrukken dat het CGVS onvoldoende rekening houdt met "de specifieke kwetsbaarheid van de verzoeker". Zij verwijzen naar rechtspraak van de Raad en naar een arrest van 7 oktober 2024 van het Hof van Beroep (zaak 2024/KR/21). Verzoekers benadrukken dat zij een verhoogde kwetsbaarheid hebben. Ze wijzen erop dat hun gezin in Gaza is en dat de situatie moeilijk is voor hen, alsook dat hun situatie wordt versterkt door de omstandigheden van de situatie in Gaza. Verzoekers stellen dat ze hebben gevraagd om psychologische begeleiding in hun centrum. Verzoekers wijzen op hun persoonlijke omstandigheden, met name hun gezondheidstoestand en hun chaotische migratietraject, maar stellen dat zij in ieder geval deel uitmaken van een specifieke groep waarvan de kwetsbaarheid van de leden

is vastgesteld. Zij wijzen erop dat de geestelijke gezondheidsdienst Ulysse momenteel dagelijks wordt geconfronteerd met de extreme psychische nood van Palestijnse verzoekers en verwijzen naar en citeren uit de open brief van Ulysse van 2 november 2023.

In een tweede onderdeel gaan verzoekers in op de motivering van de bestreden beslissingen en voeren zij aan dat er geen effectieve bescherming is in Griekenland. Zij geven een theoretische uiteenzetting in rechte, geven vervolgens een toelichting inzake artikel 57/6, derde lid van de Vreemdelingenwet en stellen dat een terugkeer naar Griekenland hen zou blootstellen aan onmenselijke of vernederende behandelingen, waardoor de internationale bescherming die hen in dat land zou zijn verleend, ineffectief zou worden.

Wat betreft hun situatie in Griekenland stellen verzoekers erop dat ze in een toestand van verregaande materiële deprivatie verkeerden na de toekenning van de vluchtelingenstatus. Ze betogen als volgt:

“In de bestreden beslissing stelt het CGVS aan dat zij niet genoeg inspanningen hebben geleverd om zijn rechten te doen gelden.

Verzoekende partij verklaart dat hij niet kan terugkeren naar Griekenland omwille van de volgende ernstige en persoonlijke redenen.

De broers Mo. en Ma. Z. hebben tijdens hun persoonlijke onderhoud uitgebreid toegelicht waarom zij niet willen terugkeren naar Griekenland. Beiden beschrijven Griekenland als een onveilig land waar vluchtelingen, zelfs met officiële documenten, geen bescherming genieten en voortdurend in precaire omstandigheden moeten leven.

Mo. vertelt dat hij tijdens zijn verblijf in Griekenland meermaals verwond raakte op het werk in de landbouw. Hij viel van een boom en liep een wonde aan zijn zij op, en later raakte hij nogmaals gewond bij het verplaatsen van zware kisten. Toch kreeg hij geen enkele medische hulp; wie verzorgd wilde worden moest dat zelf betalen. Hij verklaarde ook dat hij getuige was van grove nalatigheid van de politie: een man die gewond op de grond lag, werd niet geholpen en zelfs geslagen.

Voor Mo. was dit een van de belangrijkste redenen om Griekenland te verlaten. Daarnaast werd hij in de landbouw uitgebuit. Hij kreeg nooit het loon dat hem was beloofd en moest vaak in het zwart werken. Hij voelde zich onveilig in Athene, waar volgens hem veel drugsverslaafden en daklozen op straat leefden en waar het gevaarlijk was om zich te verplaatsen. Ook de leefomstandigheden in het opvangkamp waren volgens hem “vreselijk”, onhygiënisch en gevaarlijk. Bovendien werd hij samen met zijn broer herhaaldelijk op zee tegengehouden door de Griekse kustwacht, mishandeld en beroofd van al hun bezittingen, waarna ze uitgekleeft werden en terug naar Turkije geduwd. Daarbij verloor hij ook dierbare herinneringen aan zijn familie. Voor hem was duidelijk dat er in Griekenland geen enkel sociaal vangnet of steun aanwezig was, zelfs niet na zijn erkenning als vluchteling.

Ook Ma. beschreef hoe hij in Griekenland in mensonwaardige omstandigheden moest leven. Hoewel hij een Grieks paspoort en verblijfskaart had, kon hij niet legaal aan de slag. Hij werd gedwongen om illegaal te werken, onder meer in een hotel, waar hij twaalf uur per dag werkte voor amper twintig tot vijfentwintig euro. Er was sprake van discriminatie: legale arbeid werd hem als buitenlander geweigerd.

Na vier maanden werd hij bovendien uit het opvangcentrum gezet omdat zijn tijdelijke papieren waren verlopen. Daarna moest hij onderduiken uit vrees voor deportatie. Hij verklaarde dat hij gezien had hoe de politie bij een gedwongen uitzetting een vluchteling sloeg en diens gsm kapotgooide omdat hij filmde. Ook hij kampte met gezondheidsproblemen: bij het werk in de landbouw liep hij een ernstige infectie aan zijn vinger op. Hij moest een operatie ondergaan om amputatie te vermijden. Hoewel het ziekenhuis de operatie uitvoerde, moest hij zelf de dure medicatie betalen en hiervoor honderden euro's lenen. Daarnaast omschreef hij Athene als een gevaarlijke stad, met veel drugsdealers en criminelen. Hijzelf werd er het slachtoffer van een aanval. Volgens hem waren er geen kansen op integratie: taallessen waren betalend, wat hij zich niet kon veroorloven, en werk was beperkt tot onstabiele seizoensjobs in de zomer. Voor Ma. was het duidelijk dat er in Griekenland geen toekomstperspectief bestond en dat vluchtelingen er zonder rechten of waardigheid moesten overleven.

Het CGVS heeft onvoldoende rekening gehouden met deze realiteit en ten onrechte geoordeeld dat het ontbreken van de documenten “geen aanleiding geeft tot moeilijkheden”. Verzoeker verzoekt de Raad dit motief als ongegrond te beschouwen: de afwezigheid van zijn papieren bij terugkeer draagt juist bij tot een reëel risico op materiële deprivatie en rechteloosheid.

De rechtspraak van uw Raad is inderdaad geëvolueerd na de indiening van vele rapporten van betrouwbare en onafhankelijke internationale waarnemers

[...]”.

Vervolgens gaan verzoekers uitgebreid in op algemene informatie over begunstigen van internationale bescherming in Griekenland. Zij verwijzen naar en citeren uit rapporten uit de periode 2018-2024 en wijzen erop dat de beschikbare objectieve informatie aantoont dat Griekenland belangrijke problemen kent in de toegang tot werk, taallessen, huisvesting, medische zorgen en overheidsbescherming. Zij geven een op algemene informatie gebaseerde analyse inzake de moeilijkheden met betrekking tot de hernieuwing van de verblijfsdocumenten, de toegang tot huisvesting, de toegang tot werk, de toegang tot onderwijs, de toegang tot gezondheidszorg, de toegang tot sociale voordelen en het gebrek aan effectieve rechtsmiddelen. Verder

geven verzoekers een uitgebreide uiteenzetting inzake het RSA-rapport 2025, meer bepaald inzake AMKA, AFM, de toegang tot huisvesting, de toegang tot de arbeidsmarkt, de toegang tot gezondheidszorg, de toegang tot sociale hulp, de effectieve rechtsmiddelen en de verlenging of het duplicaat van verblijfsdocumenten.

Wat betreft de toepassing *in casu* stelt het verzoekschrift:

“In casu verliet de verzoeker Griekenland in 2023. Hij hield geen contact met andere vluchtelingen die ze toen aldaar leerden kennen, en er kan dan ook niet redelijkerwijze gesteld worden dat zij op dit moment nog over een netwerk beschikken in Griekenland.

Zoals Uw Raad zeer recentelijk oordeelde m.b.t. de situatie van statushouders in Griekenland (RvV 22 januari 2024, nr. 300 342): [...]

De elementen die door Uw Raad worden aangehaald en die een terugzending naar het CGVS rechtvaardigden, gelden allen eveneens voor de verzoeker. (i), hij zal geen materiële hulp ontvangen in geval van terugkeer naar Griekenland om de hierboven genoemde redenen – geen netwerk of ondersteuning (ii), (iii) die zich verzet tegen een terugkeer naar Griekenland en (iv) hij kampt met psychologische problemen (aangevraagd voor opvolging).

In casu meent de verzoeker dat er voldoende concrete elementen zijn aangevoerd die het vertrouwen in een adequate behandeling in Griekenland ernstig ondermijnen.

Het CGVS verwijst zelf naar objectieve bronnen die problemen documenteren bij de toegang tot basisvoorzieningen voor erkende vluchtelingen in Griekenland. Verder heeft de verzoeker persoonlijke ervaringen gedeeld die deze problemen illustreren (o.a. gebrek aan onderdak, geen inkomen of steun, enz.). Deze aanwijzingen hadden het CGVS moeten bewegen om het wederzijds vertrouwen kritisch te toetsen in plaats van het automatisch voorop te stellen. Door te concluderen dat geen enkele tekortkoming is aangetoond en het wederzijds vertrouwen dus intact blijft, heeft het CGVS de weerlegbaarheid van dit vermoeden miskend.

Een individuele beoordeling is daarom noodzakelijk: men moet kijken of de betrokken persoon, gelet op zijn persoonlijke kwetsbaarheid, het risico loopt bij terugkeer buiten zijn wil om in een situatie van uiterste materiële deprivatie terecht te komen. Het HvJ EU hanteert hetzelfde criterium (zie Ibrahim e.a., HvJ 19/03/2019, C-297/17 e.a.): enkel als een verzoeker vanwege zijn bijzondere kwetsbaarheid zonder meer in extreme armoede en miserie zou belanden, is er sprake van schending van artikel 4 Handvest / 3 EVRM. In het geval van verzoeker is aan deze voorwaarden voldaan. Zoals uiteengezet, is hij bijzonder kwetsbaar door zijn psychische gesteldheid (hij heeft voortdurende zorg nodig om te kunnen functioneren). Tegelijk heeft hij in Griekenland geen reëel vangnet of toegang tot voorzieningen: hij heeft er thans hoogstwaarschijnlijk geen geldig verblijfsdocument meer (zijn Griekse vluchtelingenkaart uit 2022 is anno 2025 verlopen) en dus ook geen toegang tot huisvesting of sociale rechten op korte termijn.

In casu beschikt de verzoekende partij niet over dergelijke garanties. Bovendien heeft verzoeker zelf beperkte tot geen mogelijkheden om in Griekenland aan inkomen of opvang te geraken, zeker gezien zijn psychische beperkingen. Het risico is reëel en voorzienbaar dat hij bij terugzending dakloos, zonder medische hulp en zonder inkomen op straat zou komen. Hij heeft ook de hulp van zijn gezin nodig die aanwezig in België is.

Dit komt neer op een toestand van menselijke waardigheid ontnomen bestaan, precies wat artikel 3 EVRM beoogt te voorkomen.

Concluderend stelt de verzoekende partij dat de wederzijds vertrouwen-doctrine in zijn geval doorbroken wordt door de concrete feiten: terugkeer naar Griekenland betekent voor hem een ernstige en onmiddellijke terugval in omstandigheden die door de Belgische en Europese jurisprudentie als onmenselijk zijn aangemerkt. Het CGVS heeft in de bestreden beslissing onvoldoende rekening gehouden met deze uitzonderlijke omstandigheden. Verzoeker verzoekt de RvV dan ook om zijn individuele situatie grondig en welwillend te herbeoordelen in het licht van artikel 3 EVRM.

Gelet op het bovenstaande dringt de verzoekende partij er op aan zijn beroep gegrond te verklaren, de beslissing van het CGVS te vernietigen, en te erkennen dat zijn verzoek om internationale bescherming inhoudelijk moet worden behandeld dan wel dat aan hem in België bescherming wordt verleend vanwege zijn bijzondere kwetsbaarheid en de ontoereikende bescherming in Griekenland.

De beweringen van de verzoeker word één voor één bevestigd door de objectieve bronnen over de situatie in Griekenland die hierboven werden aangehaald.

Gelet op het voorgaande heeft het CGVS een beoordelingsfout gemaakt door te stellen dat de verzoeker effectieve bescherming geniet in Griekenland.”

In een tweede middel beroepen verzoekers zich op de schending van:

“- het artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende het statuut van vluchtelingen; - de artikelen 48, 48/2 tot 48/5, 48/7, 55/2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en verwijdering van vreemdelingen;

- het artikel 20 en vlg. van de richtlijn 2011/95/EU van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking);

- de artikelen 3 en 13 van het Europese Verdrag voor de Rechten van de Mens

- het administratief rechtsbeginsel van de zorgvuldige voorbereiding van bestuurshandelingen.”

Verzoekers wijzen erop dat, aangezien zij reeds als vluchteling erkend waren in Griekenland, dit bevestigt dat zij inderdaad vervolgingen hebben ondergaan in hun land van herkomst. Volgens verzoekers is de omstandigheid dat zij bescherming genieten, voldoende om vast te stellen dat zij al vervolgingen of dreigingen van vervolging hebben ondergaan in hun land van herkomst en dat het in dit geval aan de CGVS is om aan te tonen dat deze zich niet opnieuw zullen voordoen, wat hij in dit geval niet aantoont. Verzoekers stellen de erkenning van de vluchtelingenstatus vast, vanwege hun specifieke status als Palestijnse vluchteling geregistreerd bij de UNRWA (eerste onderdeel) en vanwege de huidige veiligheids- en humanitaire situatie in Gaza (tweede onderdeel). Vooreerst gaan verzoekers in op de rechtspraak met betrekking tot de gevolgen van de crisis die de werking van UNRWA beïnvloedt en concluderen dat buiten twijfel staat dat de beëindiging van de activiteiten van de UNRWA definitief of volledig moet zijn, opdat Palestijnse verzoekers die zijn ingeschreven bij de UNRWA automatisch in aanmerking komen voor het regime van de Verdrag van Genève. In een tweede onderdeel gaan verzoekers in op de oorlog in Gaza en groepsvervolging van Palestijnen uit Gaza. Zij benadrukken dat moet worden aangenomen dat er momenteel sprake is van groepsvervolging in Gaza, waarvoor de Israëlische staat verantwoordelijk is, en verzoekers als vluchteling moeten worden erkend. Verzoekers verwijzen naar en citeren uit rechtspraak van de Raad.

2.2. Verweerder legt een aanvullende nota van 3 februari 2026 neer, waarbij hij stuk 1 voegt; dit betreft “*Nota A.M.K.A. wetgeving Griekenland, dd. 16 januari 2026, juridische dienst CGVS*”.

De gevoegde stukken 2 – 7 betreffen landeninformatie inzake Griekenland.

2.3. Verzoekers leggen op 13 februari 2026 een aanvullende nota neer, waarin zij middels URL verwijzen naar landeninformatie inzake Griekenland en waarbij volgende stukken worden gevoegd:

“1. *Attesten*

2. *Brief*”.

2.4. Bij aanvullende nota neergelegd ter terechtzitting verwijzen verzoekers naar landeninformatie inzake de situatie in Griekenland voor statushouders. Daarnaast voegen zij volgende stukken bij deze nota:

“1. *LETTER van de Griekse NGO's dd. 19/11/2025 aan de CGVS mbt de nota Aide aux Migrants*

2. *Brief gestuurd naar confrater LAHAYE door de RSA – Me Minos MOUZOURAKIS, Advocaat en Legal and Advocacy Officer binnen de Refugee Support Aegen (RSA), dd. 16.01.2026;*

3. *Europese Commissie, brief aan de staatssecretaris, Ares(2023)8268343, 04.12.2023*”.

Beoordeling

3. De Raad beschikt over een hervormingsbevoegdheid, moet een arrest vellen dat gemotiveerd is en geeft vooreerst aan waarom verzoekers' verzoek om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de voorwaarden van artikel 57/6, § 3, 3° van de Vreemdelingenwet, waarbij hij duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

Artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet bepaalt: “*De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaren wanneer : [...]*

3° de verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie”.

De parlementaire voorbereiding van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet stelt het volgende: “*Paragraaf 3, 3° heeft betrekking op de niet-ontvankelijkheid van een verzoek wanneer de verzoeker reeds in een andere EU-lidstaat de vluchtelingenstatus heeft verkregen of, bij uitbreiding, de subsidiaire beschermingsstatus. Reeds voorafgaandelijk aan dit ontwerp van wet kon de Commissaris-generaal, indien de verzoeker al de vluchtelingenstatus had verkregen in een andere EU-lidstaat, het verzoek niet in overweging nemen op basis van artikel 57/6/3 dat door dit ontwerp wordt opgeheven. Omwille van redenen van uniformiteit met de bewoordingen van de richtlijn 2013/32/EU wordt ervoor geopteerd de benaming “niet-inoverwegingname” te vervangen door “niet-ontvankelijkheid” van het verzoek om internationale bescherming. De vaststelling dat het CGVS een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren omdat de verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, houdt tevens in dat het CGVS een andere beslissing kan nemen indien blijkt dat de verzoeker aantoont dat hij niet kan rekenen op die bescherming.*” (Parl. St. Kamer, 2016-2017, nr. 54-2548/001, p. 107).

Deze praktijk is ingegeven door de betrachting om het verzoek om internationale bescherming van zij die reeds in een ander land internationale bescherming bekomen hebben op een meer efficiënte manier te behandelen en secundaire migratiestromen te voorkomen. Het betreft immers verzoeken om internationale bescherming waarvan kan worden vermoed dat de verzoeker geen nood heeft aan internationale

bescherming in België precies omdat hij reeds in een ander land internationale bescherming geniet. Zulks geldt in voorliggend geval, dat betrekking heeft op een situatie waarin verzoekers internationale bescherming genieten in een EU-lidstaat, *in casu* Griekenland.

4. De Raad duidt er vervolgens op dat de uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden beslissing werd geschonden (RvS 20 oktober 2006, nr. 163.900; RvS 8 januari 2007, nr. 166.392). De Raad stelt vast dat verzoekers niet de minste toelichting geven op welke wijze zij artikel 13 van het EVRM, de artikelen 18 en 47 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, *“het artikel 20 en vlg. van de richtlijn 2011/95/EU van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking)”* en *“het artikel 33 van de richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (herschikking)”* geschonden achten. Deze onderdelen van de middelen zijn derhalve niet ontvankelijk.

5. De bestreden beslissingen werden genomen op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet. Dit artikel voorziet in de mogelijkheid om een verzoek om internationale bescherming van een vreemdeling niet-ontvankelijk te verklaren wanneer deze reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie. Deze bepaling vormt de omzetting naar Belgisch recht van artikel 33, lid 2, a) van de Richtlijn 2013/32/EU.

6. Uit de stukken van de administratieve dossiers blijkt dat verzoekers internationale bescherming genieten in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland.

Eerste verzoeker Ma.Z. verkreeg er de vluchtelingenstatus op 4 december 2023 en werd in het bezit gesteld van Griekse verblijfsdocumenten, waarvan de Griekse verblijfsvergunning (ADET) geldig is tot 3 december 2026. Tevens kreeg verzoeker een Grieks reispaspoort dat geldig is tot 25 januari 2029 (administratief dossier Ma., blauwe map, Eurodac en Griekse documenten).

Tweede verzoeker Mo.Z. verkreeg de vluchtelingenstatus in Griekenland op 4 december 2023 en werd in het bezit gesteld van Griekse verblijfsdocumenten, waarvan de Griekse verblijfsvergunning (ADET) geldig is tot 3 december 2026. Tevens kreeg verzoeker een Grieks reispaspoort dat geldig is tot 25 april 2029 (administratief dossier Mo., ADET en Grieks reispaspoort; administratief dossier Mo., blauwe map, Eurodac).

Verzoekers brengen geen elementen aan waaruit blijkt dat zij actueel niet meer over een beschermingsstatus zouden beschikken. Zij brengen geen concrete gegevens of verifieerbare elementen bij die aantonen dat er sprake zou zijn van een intrekking of opheffing van de hen verleende status, noch bevatten de respectievelijke administratieve dossiers enige concrete aanwijzing in die zin.

Bijgevolg wordt *in casu* vermoed dat verzoekers geen nood hebben aan internationale bescherming in België, precies omdat zij reeds internationale bescherming genieten in een ander land, met name Griekenland.

Om deze reden werden verzoekers' beschermingsverzoeken niet-ontvankelijk verklaard op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet. Deze bepaling vormt de omzetting naar Belgisch recht van het wederzijds vertrouwensbeginsel, vervat in artikel 33, lid 2, a) van de Richtlijn 2013/32/EU.

Dit wederzijds vertrouwensbeginsel betreft evenwel een weerlegbaar vermoeden.

7. Het wederzijds vertrouwensbeginsel wordt weerlegd indien de voorzienbare levensomstandigheden van een verzoeker, als persoon die internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, hem zouden blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 4 van het Handvest. De weerlegging vereist, specifiek voor wat betreft de voorzienbare levensomstandigheden, dat er sprake is van een situatie waarin een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt. Deze drempel wordt bereikt wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, *Addis*, pt. 50-51 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, *Ibrahim e.a.*, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, pt. 90 en 101).

Wanneer er in een lidstaat sprake is van “tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken”, dan vallen deze tekortkomingen bijgevolg enkel onder artikel 4 van het Handvest wanneer zij een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken, wat afhangt van alle gegevens de zaak (cf. HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a.*, pt. 89).

Het kan voorts niet volledig worden uitgesloten dat een persoon die om internationale bescherming verzoekt kan aantonen dat er sprake is van buitengewone omstandigheden die specifiek hemzelf betreffen en die ertoe kunnen leiden dat hij bij terugzending naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft toegekend, wegens zijn bijzondere kwetsbaarheid, wordt blootgesteld aan een risico op een behandeling die strijdig is met artikel 4 van het Handvest (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, *Addis*, pt. 52 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, C-163/17, *Jawo*, pt. 95).

De Raad brengt verder nog in herinnering dat situaties die geen “zeer verregaande materiële deprivatie” teweegbrengen, volgens het Hof van Justitie niet van aard zijn om de vereiste drempel van zwaarwegendheid te bereiken, zelfs al worden deze bijvoorbeeld gekenmerkt:

- door een grote onzekerheid of sterke verslechtering van de levensomstandigheden;
- door de omstandigheid dat begunstigden van internationale bescherming in een andere lidstaat er geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen die duidelijk beperkter zijn dan deze die in andere lidstaten worden geboden zonder dat zij anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat;
- door het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuw verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds bescherming heeft verleend;
- door de omstandigheid dat de vormen van familiale solidariteit waarop onderdanen van een lidstaat een beroep kunnen doen om het hoofd te bieden aan tekortkomingen van het sociale stelsel van die lidstaat meestal niet voorhanden zijn voor personen die er internationale bescherming genieten; of
- door het bestaan van tekortkomingen bij de uitvoering van integratieprogramma's voor begunstigden

Schendingen van de bepalingen van hoofdstuk VII van de Kwalificatierichtlijn die niet leiden tot een schending van artikel 4 van het Handvest, beletten niet om een beschermingsverzoek op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet niet-ontvankelijk te verklaren (arrest *Ibrahim e.a.*, punten 91-94 en arrest *Jawo*, punten 93-97).

8. Verzoekers betogen dat zij bij een terugkeer naar Griekenland een reëel risico lopen om terecht te komen in een situatie van materiële deprivatie, wat een schending inhoudt van artikel 3 van het EVRM en artikel 4 van het Handvest.

9. Vooreerst wordt de situatie onderzocht van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland en dit op basis van de meest recente en volledige landenrapporten waarover de Raad in de huidige fase van de procedure beschikt.

Het Hof van Justitie heeft herhaaldelijk het belang benadrukt van “objectieve, betrouwbare, nauwkeurige en naar behoren bijgewerkte gegevens en afgemeten aan het beschermingsniveau van de door het Unierecht gewaarborgde grondrechten” voor de beoordeling van de vraag of de te verwachten leefomstandigheden voor een verzoeker als statushouder in die andere lidstaat, hem zouden blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandelingen in de zin van artikel 4 van het Handvest (HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a.*, pt. 88-89; beschikkingen van 13 november 2019, *Hamed en Omar*, C-540/17 en C-541/17, pt. 38).

In de door beide partijen aangebrachte verschillende rapporten wordt de huidige situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland onderzocht, zowel wat betreft de inhoud van de in de artikelen 24 tot en met 35 van de Richtlijn 2011/95/EU bedoelde voordelen waarop zij als begunstigden van internationale bescherming aanspraak maken, als wat betreft de toegang tot deze voordelen waarop zij als begunstigden van internationale bescherming aanspraak maken (onder meer met betrekking tot werk, huisvesting, sociale voorzieningen en gezondheidszorg), als wat betreft de toegang tot deze rechten en voordelen. Ook de situatie van statushouders bij terugkeer naar Griekenland na verblijf buiten het Griekse grondgebied wordt hierin belicht en besproken.

Uit de verstrekte informatie blijkt duidelijk dat de situatie van statushouders in Griekenland moeilijk blijft op het vlak van huisvesting, werkgelegenheid en toegang tot de sociale en gezondheidszorgdiensten.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het beleid van de Griekse autoriteiten erop gericht is van begunstigen van internationale bescherming te verwachten dat zij zelfstandig zijn en voor hun eigen bestaansmiddelen zorgen, terwijl zij belangrijke administratieve en bureaucratische obstakels moeten overwinnen om toegang te krijgen tot bepaalde officiële documenten en zij – zeker wanneer zij terugkeren uit een andere lidstaat en niet (meer) over geldige verblijfsdocumenten beschikken – kunnen worden geconfronteerd met substantiële belemmeringen om hun rechten voor een potentieel lange wachtperiode te kunnen doen gelden. Dit betekent dat het voor statushouders moeilijk kan zijn om zelfstandig hun rechten te doen gelden en in de meest elementaire behoeften als voedsel, onderdak en stromend water te voorzien.

Gelet op de veelheid aan informatie die door beide partijen wordt bijgebracht, kan de Raad niet anders dan besluiten dat de huidige situatie van statushouders in Griekenland en bij hun terugkeer op dit ogenblik nog steeds precar en problematisch kan zijn, wat onder meer is te wijten aan de administratieve obstakels op het vlak van onder meer toegang tot huisvesting, werkgelegenheid en socio-economische en medische hulp waarmee zij worden geconfronteerd.

Aanzienlijke bureaucratische hindernissen, de lengte van de procedures voor de afgifte of vernieuwing van documenten die toegang geven tot fundamentele socio-economische rechten, het Griekse politieke en socio-economische klimaat, tekortkomingen bij de uitvoering van bestaande integratieprogramma's, het gebrek aan tolkdiensten in de publieke en gezondheidszorginstellingen, evenals de discriminatie bij de toegang tot verschillende socialezekerheidsuitkeringen (gevisieerd in de door de Europese Commissie in januari 2023 gestarte inbreukprocedure) vormen barrières die ervoor zorgen dat statushouders binnen de Griekse samenleving in (zeer) precare omstandigheden kunnen terechtkomen.

Gelet op de nieuwe wetgeving, onder meer inzake een AMKA, stelt de Raad een verdere evolutie vast naar een toenemende bureaucratische complexiteit in het verkrijgen van de juiste documenten die statushouders toegang geven tot de rechten en voordelen die zijn verbonden aan hun internationale beschermingsstatus in Griekenland.

10. De Raad herinnert eraan dat de tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken, *“een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid (moeten) bereiken, wat afhangt van alle gegevens de zaak”* (HvJ 19 maart 2019, C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a./ Bundesrepublik Deutschland*, pt. 89). Deze drempel *“wordt dus niet bereikt in situaties die, ook al worden zij gekenmerkt door een grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden van de betrokken persoon, geen zeer verregaande materiële deprivatie meebrengen waardoor deze persoon in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling”* (*ibid.*, pt. 91).

Rekening houdend met de ter beschikking gestelde informatie overweegt de Raad in de huidige stand van zaken dat er niet kan worden geconcludeerd dat (i) de levensomstandigheden van statushouders in Griekenland zodanig zijn dat deze statushouders, als zij naar daar zouden terugkeren, *a priori* allemaal automatisch geconfronteerd zouden worden met een reëel risico om terecht te komen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie waartegenover de Griekse autoriteiten onverschillig (zouden) staan en dat (ii) een meer diepgaande individuele beoordeling niet langer nodig is.

De hoger vermelde informatie over de situatie in Griekenland is op zichzelf niet voldoende om zonder meer te concluderen dat de bescherming die wordt geboden aan iedereen die daar internationale bescherming heeft bekomen, niet langer effectief of voldoende zou zijn, noch dat alle statushouders bij een terugkeer naar Griekenland zullen terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie, ook al wordt de situatie daar gekenmerkt door grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden.

Een individuele beoordeling van verzoekers concrete, persoonlijke situatie en voorliggend beschermingsverzoek blijft dus aan de orde.

Het bovenstaande neemt niet weg dat er een zeer precare situatie is waardoor de grootste voorzichtigheid en zorgvuldigheid zijn geboden bij de beoordeling van beschermingsverzoeken van begunstigen van internationale bescherming in Griekenland. In dit verband moet rekening worden gehouden met *“alle gegevens van de zaak”* (HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a./ Bundesrepublik Deutschland*, pt. 89) en is het noodzakelijk om het verzoek om internationale bescherming van verzoeker op basis van zijn individuele omstandigheden te beoordelen.

In deze moet bijzondere aandacht worden besteed aan het bestaan van een eventuele kwetsbaarheid van een verzoeker, aan zijn individueel profiel en zijn vermogen om rechten te doen gelden, stappen te ondernemen en in zijn eigen basisbehoeften te voorzien.

Hierbij moet nog aan worden toegevoegd dat wat deze individuele omstandigheden verder betreft de recente wetwijzigingen in Griekenland een daadwerkelijke toegang voor statushouders tot hun rechten en voordelen verder blijken te bemoeilijken.

Het komt verzoekers toe om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat zij zich op de beschermingsstatus die hen in Griekenland werd verleend en de daaruit voortvloeiende rechten kunnen beroepen en dat zij niet terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie te weerleggen.

In dit verband benadrukt de Raad het fundamenteel belang van een persoonlijk onderhoud dat een verzoeker in staat moet stellen om alle elementen voor te leggen aan de hand waarvan zijn specifieke situatie en mate van kwetsbaarheid kunnen worden beoordeeld alsook alle elementen die kunnen aantonen dat een terugkeer naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft verleend, hem zou blootstellen aan een risico van behandeling die in strijd is met artikel 4 van het Handvest (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, *Addis*, pt. 54).

Met de loutere verwijzing naar de bijgebrachte en beschikbare algemene landeninformatie in hun verzoekschrift en aanvullende nota's tonen verzoekers niet aan dat elke begunstigde van internationale bescherming in Griekenland zich in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie zoals geduid door het Hof van Justitie bevindt of dat hij of zij er bij terugkeer automatisch in zal belanden. De door verzoekers neergelegde brief van de Griekse ngo's is niet dienstig (aanvullende nota ter zitting, stuk 1). Het door verzoekers bekritiseerde CEDOCA-rapport "*Greece – Assistance to Migrants*" bevindt zich niet in het administratief dossier, werd niet betrokken bij het nemen van de bestreden beslissing en werd evenmin bijgebracht door verweerder middels een aanvullende nota. Hierdoor is dan ook voldoende tegemoet gekomen aan verzoekers' kritiek in dit verband. De conclusie blijft overeind dat een individuele beoordeling van verzoekers' concrete, persoonlijke situatie en voorliggend beschermingsverzoek dus aan de orde blijft.

11. In de bestreden beslissingen komt naar voor dat er op grond van het geheel van de gegevens in de administratieve dossiers geen elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in hoofde van verzoekers kan worden afgeleid.

12. Verzoekers, respectievelijk zesentwintig en zevenentwintig jaar oud, maken verder niet aannemelijk dat zij over een bijzondere kwetsbaarheid beschikt die hen zouden verhinderen om hun rechten te doen gelden, verbonden aan zijn status in Griekenland. Uit hun verklaringen en de bijgebrachte documenten kan niet blijken dat zij kampen met enige medische of psychologische problemen die belangrijke gevolgen zouden hebben voor hun zelfstandig functioneren.

Uit de verklaringen van eerste verzoeker inzake zijn psychologische problemen (NPO Ma., p. 6) en het middels aanvullende nota van 13 februari 2026 neergelegde attest kan niet zonder meer worden afgeleid dat eerste verzoekers mentale gezondheidstoestand dermate negatieve gevolgen voor zijn zelfstandig functioneren, autonomie en zelfredzaamheid met zich meebrengt ingevolge dewelke hij zijn rechten als statushouder in Griekenland niet zou kunnen laten gelden. Het neergelegde attest, opgesteld door psychotherapeute V.D. in februari 2026, maakt in hoofde van eerste verzoeker melding van posttraumatische stressklachten, angstklachten, slaapproblemen, concentratieproblemen, gevoelens van hopeloosheid en verlies van toekomstperspectief. De Raad benadrukt dat dit attest geen verdere toelichting geeft over de aard en draagwijdte van eerste verzoekers psychologische problemen, laat staan over de impact van zijn mentale gezondheidstoestand en eventuele behandeling op zijn zelfredzaamheid en zijn globaal dagelijks functioneren. Eerste verzoeker zet ook nergens concreet uiteen in welke mate zijn psychologische problemen hem zouden beletten om zijn rechten te doen gelden in Griekenland, noch wat de impact van deze problemen zou zijn op zijn mogelijkheden om zijn rechten aldaar te doen gelden. Ten slotte kan niet blijken dat de mentale gezondheidstoestand van eerste verzoeker de toegang tot gezondheidszorg, huisvesting en tewerkstelling in Griekenland onredelijk moeilijk of zelfs onmogelijk maakt.

Uit de verklaringen van tweede verzoeker inzake zijn psychologische problemen (NPO Mo., p. 8) en het middels aanvullende nota van 13 februari 2026 neergelegde attest kan niet zonder meer worden afgeleid dat tweede verzoekers mentale gezondheidstoestand dermate negatieve gevolgen voor zijn zelfstandig functioneren, autonomie en zelfredzaamheid met zich meebrengt waardoor hij zijn rechten als statushouder in Griekenland niet zou kunnen laten gelden. Het neergelegde attest, opgesteld op 9 februari 2026 en ondertekend door J.B. van Gezondheidspraktijk ZeGG, maakt in hoofde van tweede verzoeker melding van ernstige slaapproblemen, piekergedachten over de toekomst en aanhoudende zorgen om zijn broer. Tevens wordt gewag gemaakt van somberheid, vermoeidheid en machteloosheid, alsook van zijn ervaringen in Griekenland en tijdens zijn migratiereis. Evenwel kan uit dit attest niet worden opgemaakt wat de hoedanigheid van de opsteller is en geeft dit attest geen verdere toelichting over de aard en draagwijdte van tweede verzoekers mentale problemen. Tweede verzoeker zet ook nergens concreet uiteen in welke mate zijn psychologische problemen hem zouden beletten om zijn rechten te doen gelden in Griekenland, noch wat

de impact van deze problemen zou zijn op zijn mogelijkheden om zijn rechten aldaar te doen gelden. Ten slotte kan niet blijken dat de mentale gezondheidstoestand van tweede verzoeker de toegang tot gezondheidszorg, huisvesting en tewerkstelling in Griekenland onredelijk moeilijk of zelfs onmogelijk maakt.

De in het verzoekschrift aangehaalde brief van Ulysse van 2 november 2023 over de extreme psychische nood van Palestijnse verzoekers om internationale bescherming, is algemeen van aard en heeft geen betrekking op beide verzoekers persoon. Hieruit kan dan ook geenszins blijken dat verzoekers persoonlijk dermate zware psychische problemen ondervinden dat deze hun zelfstandig functioneren beïnvloeden waardoor zij hun rechten niet zou kunnen uitoefenen in Griekenland.

Hoewel niet betwist wordt dat de huidige algemene situatie in Gaza een psychologische impact kunnen hebben op verzoekers, tonen zij niet *in concreto* aan dat zij persoonlijk psychische problemen ondervinden van die aard dat deze hun zelfstandig functioneren/autonomie zouden beïnvloeden. Indien verzoekers psychologische ondersteuning zouden behoeven, tonen zij bovendien niet concreet aan dat zij hiertoe in Griekenland, waar hen een verblijfsvergunning werd verleend tot 3 december 2026, geen toegang zullen hebben.

Waar verzoekers, om te wijzen op hun bijzondere kwetsbaarheid gelinkt aan de kwetsbaarheid van verzoekers om internationale bescherming afkomstig uit Gaza, in hun verzoekschrift rechtspraak van de Raad aanhalen, dient opgemerkt dat de precedentenwaarde niet wordt aanvaard in het Belgische recht en dat ieder verzoek om internationale bescherming op zijn eigen, individuele merites wordt beoordeeld.

Wat betreft het arrest van het Hof van Beroep van Brussel van 7 oktober 2024, volstaat het erop te wijzen dat dit arrest geen betrekking heeft op de concrete, individuele persoon en persoonlijke situatie van verzoekers en de internationale bescherming die zij genieten in Griekenland. Daarenboven heeft het arrest van het Hof van Beroep van Brussel louter betrekking op de behandelingstermijn van de verzoeken om internationale bescherming van Palestijnse verzoekers uit Gaza, en niet op de beoordeling van de elementen inzake een *“bijzondere kwetsbaarheid”* die moeten worden onderzocht om te bepalen of een verzoeker om internationale bescherming, in het geval van een terugkeer naar de EU-lidstaat die hem een internationale beschermingsstatus heeft verleend, zich in een zodanige situatie zou bevinden dat hij vanwege zijn bijzondere kwetsbaarheid, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, zou terechtkomen in een situatie van zeer verregerende materiële deprivatie.

De Raad kan niet anders dan vaststellen dat beide verzoekers verklaringen en de bijgebrachte psychologische documenten geenszins aantonen dat hun fysieke en/of psychische gezondheidstoestand een impact zouden hebben op hun zelfredzaamheid, autonomie en globaal dagelijks functioneren.

Aldus kan in hoofde van geen van beide verzoekers een bijzondere kwetsbaarheid worden vastgesteld die het hen dermate moeilijk maakt om zich staande te houden en zelfstandig hun rechten uit te oefenen dat er een ernstig risico is dat zij zouden terechtkomen in leefomstandigheden die in strijd zijn met hun grondrechten. Verzoekers brengen wat betreft hun persoonlijke situatie geen specifieke elementen bij die blijken geven van een bijzondere kwetsbaarheid die hen zouden verhinderen hun rechten te doen gelden, verbonden aan hun status toegekend in Griekenland, of waardoor zij bij terugkeer naar Griekenland een risico lopen te worden blootgesteld aan behandelingen die in strijd zijn met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest.

12. Verzoekers stellen in het verzoekschrift dat zij thans in Griekenland *“hoogstwaarschijnlijk geen geldig verblijfsdocument meer [hebben] (zijn) Griekse vluchtelingenkaart uit 2022 is anno 2025 verlopen) en dus ook geen toegang tot huisvesting of sociale rechten op korte termijn.”*

Verzoekers gaan eraan voorbij dat uit de informatie verstrekt door de Griekse autoriteiten blijkt dat zij beiden beschikken over een geldige verblijfsvergunning (ADET) tot 3 december 2026, hetgeen hen toelaat toegang te verkrijgen tot andere essentiële documenten en basisvoorzieningen.

Er ligt geen enkel concreet gegeven voor waaruit blijkt dat verzoekers' Griekse verblijfsvergunningen thans zouden zijn verstreken. Verzoekers' verwijzingen naar landeninformatie en betoog in hun verzoekschrift inzake de moeilijkheden om deze te hernieuwen bij terugkeer worden aldus niet dienstig aangevoerd.

Verzoekers tonen ook niet aan dat zij in geval van terugkeer naar Griekenland en in de mate zij nood hebben aan (dringende) medische en/of psychologische opvolging, zij hiervan verstoken zullen blijven en zij zouden worden geconfronteerd met een situatie die in strijd is met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest wegens de moeilijkheden om toegang te krijgen tot medische verzorging.

13. Verzoekers wijzen in hun verzoekschrift op de moeilijke situatie van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland. Zij voeren aan dat zij bij terugkeer dakloos, zonder medische hulp en zonder

inkomen op straat zal komen. Zij benadrukken te kampen met psychologische problemen en wijzen erop dat zij geen materiële hulp, netwerk of ondersteuning hebben in Griekenland. Verder wijzen zij op hun ervaringen in Griekenland en verwijzen zij naar en citeren zij uit landeninformatie inzake de moeilijkheden met betrekking tot de hernieuwing van de verblijfsdocumenten, de toegang tot huisvesting, de toegang tot werk, de toegang tot onderwijs, de toegang tot gezondheidszorg, de toegang tot sociale voordelen en het gebrek aan effectieve rechtsmiddelen.

Zoals in de bestreden beslissingen terecht wordt gesteld volstaat het gegeven dat verzoekers bepaalde moeilijkheden ondervonden zoals op het vlak van werkgelegenheid of huisvesting, niet om te besluiten dat zij door de onverschilligheid van de Griekse overheden en voor zover zij volledig afhankelijk zouden zijn van overheidssteun, buiten hun wil en persoonlijk keuzes om, zijn terechtgekomen in een situatie van verregaande materiële deprivatie die hen niet in staat stelt te voorzien in hun meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor hun fysieke of mentale gezondheid of hen in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid, noch zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer naar Griekenland.

De bestreden beslissing in hoofde van eerste verzoeker heeft aangaande eerste verzoekers situatie in Griekenland als begunstigde van internationale bescherming reeds op terechte, pertinente en omstandige wijze als volgt gemotiveerd:

“U heeft gedurende uw verblijf in Griekenland op meerdere plekken gewerkt en verbleven. Na het verlaten van het opvangcentrum op Kos verbleef u nog enkele dagen op Kos (CGVS p16). Nadien ging u naar Athene, waar u drie maanden verbleef (CGVS p16). Vervolgens ging u vier maanden naar Zakynthos (CGVS p16). Van Zakynthos, reisde u via Athene naar Kos, om van daaruit twee dagen later naar Spanje te vliegen (CGVS P17). Qua verblijfplaatsen bleef u bij wat vrienden; een week hier, de andere week daar (CGVS P15). In Athene verbleef u bij een vriend van uw broer, dan weer bij een andere vriend of mensen uit het opvangcentrum (CGVS p16). Soms sliep u ook voor twee of drie dagen op straat (CGVS p16). Op Zakynthos kon u drie of vier dagen slapen bij de kerel die u werk gaf (CGVS P17). U kon bij cafés slapen, waar u 's avonds naartoe kon gaan (CGVS P17). U kon tevens drie weken in een hotel verblijven, in afwachting van een drukkere periode, wanneer u er ook zou gaan werken (CGVS P17). U zocht geen eigen verblijfplaats in Griekenland, omdat u niet genoeg geld had (CGVS p17-18). U werkte illegaal in een hotel (CGVS p14). U moest er twaalf uur werken en verdiende €20 of €25 per dag (CGVS P15). U aanvaardde er te werken omdat u niets had (CGVS P15). U werkte er gedurende drie maanden en stopte dan vrijwillig (GVS P15). Op Zakynthos werkte u twee dagen in de landbouw (GVS P15). Ook in Athene kon u één dag werken (CGVS p18). U zocht naar werk door aan mensen te vragen en te solliciteren op allerlei plekken; tevergeefs (CGVS p18). U volgde geen taallessen in Griekenland, omdat u er niet werd aanvaard (CGVS p18). U moet zich namelijk registreren en geld geven, maar dat deed u niet omdat u geen geld had (CGVS p18-19). Later had u hier niet genoeg tijd voor (CGVS P19). Dat u geen taallessen volgde of anderszins inspanningen leverde om de Griekse taal te leren, toont aan dat u geen volgehouden of verregaande inspanningen heeft geleverd om er uw rechten te doen gelden en er een leven uit te bouwen.

[...]

Uit uw verklaringen blijkt dat u medische zorgen kreeg toegediend in Griekenland (CGVS p6). Door uw werk in de landbouw had u namelijk een bacterie aan uw vinger (CGVS p6). U werd hiervoor geopereerd (CGVS p19). U moest de medicatie vervolgens zelf betalen, maar de drie injecties van de apotheek waren heel duur (CGVS P19). U raakte tweemaal gewond, maar ze regelden dokters op de werkplek (CGVS p20). Ze deden een verband aan uw hand (CGVS p20). In Gaza had u een gedeeltelijke gezichtsverlamming (CGVS p6). U heeft er vandaag niet meer zoveel impact van (CGVS p6).

Het Commissariaat-generaal wijst erop dat personen die internationale bescherming genieten, om een sociale zekerheidsnummer (AMKA) te verkrijgen, zich binnen een maand na de afgifte van hun verblijfsvergunning (ADET) naar een dienstverleningscentrum voor de burger moeten begeven om hun voorlopig sociale zekerheidsnummer (PAAYPA) om te zetten in een sociaalzekerheidsnummer (AMKA). Objectieve informatie wijst niet op bijzondere problemen bij het voltooien van deze procedures in de periode 2020-2024 (AIDA, Landenrapport: Griekenland. Update 2023, beschikbaar op https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDAGR_2023-Update.pdf; Beneficiaries of international protection in Greece - Access to documents and socioeconomic rights, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL, blz. 19, maart 2023, beschikbaar op : https://rsaeean.org/wp-content/uploads/2023/03/2023-03_RSA_BIP_.pdf; Beneficiaries of international protection in Greece - Access to documents and socio-economic rights, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL in maart 2024 (beschikbaar op: https://rsaeean.org/wp-content/uploads/2024/04/2024-03_RSA_BIP_.pdf). U toont niet aan dat het voor u niet mogelijk was om deze stap te ondernemen of uw AMKA te bekomen. U weet niet waarom u het niet aanvroeg, u kan zich niet herinneren dat ze u zoiets vroegen (CGVS p5). U hoorde dat een AMKA voor legaal werk was, maar vroeg er geen aan (CGVS p5). Nergens uit uw verklaringen blijkt dat u beroep zou hebben gedaan op een overheidsinstantie of overheidsorganisatie om ondersteuning te krijgen. Het komt

u als statushouder toe om de middelen die het recht en uw status in Griekenland u bieden terdege te gebruiken, hetgeen u allerm minst aantoot."

De bestreden beslissing in hoofde van tweede verzoeker heeft aangaande tweede verzoekers situatie in Griekenland als begunstigde van internationale bescherming reeds op terechte, pertinente en omstandige wijze als volgt gemotiveerd:

"Na het verlaten van het opvangcentrum, heeft u in Griekenland op meerdere plekken gewerkt en gewoond. Van Kos reisde u naar Athene, waar u van januari tot mei verbleef (CGVS p17). U zocht er naar werk (CGVS p17). In Athene sliep u op straat en kon u tegen betaling enkele dagen bij vrienden overnachten of bij mensen die u in het opvangcentrum had leren kennen (CGVS p18). U kon deze overnachtingen echter niet vergoeden, waardoor u schulden opliep (CGVS p18). Na verloop van tijd ging u naar Algos (CGVS p17). U kon er aan de slag in de pluk van sinaasappelen (CGVS p17). Er werd slaappleats voorzien door de werkgever (CGVS p18). Vanuit Algos reisde u naar Zakynthos (CGVS p17), waar u vier dagen in een hotel kon werken (CGVS p17). U vond er geen onderdak, dus sliep u op openbare plekken of soms in een café waar u van de café baas de nacht mocht doorbrengen (CGVS p18). Tenslotte ging u vanuit Zakynthos naar Spanje (CGVS p17).

U heeft in totaal twee keer gewerkt; een tijdje op een sinaasappelboerderij en vier dagen in een hotel (CGVS p17). U werd slachtoffer van uitbuiting, zo zegt u (CGVS p16). Uw baas op de boerderij hield zich niet aan de afgesproken verloning (CGVS p15). In het hotel weigerden ze u legaal aan te nemen (CGVS p16). U verdiende €30 per dag, maar werd niet vergoed voor overuren (CGVS p16).

U stelt dat het moeilijk is om goed werk te vinden (CGVS p16). U ging overal aankloppen voor werk, vroeg rond en solliciteerde bij werkgevers (CGVS p16-17). U kon twee keer voor beperkte duur werken tijdens een periode van een jaar en vindt dat geen mooi resultaat (CGVS p17).

U volgde verder geen taallessen in Griekenland, want moest de ze zelf bekostigen (CGVS p18-19). Er werd u niets gratis aangeboden (CGVS p18-19). Dat staat in contrast met uw huidige situatie in België, waar u na een positief sollicitatiegesprek wacht op een job aanbod en bent ingeschreven voor taallessen die vanaf september van start gaan (CGVS p3). Dat u geen taallessen volgde of anderszins inspanningen leverde om de Griekse taal te leren, toont aan dat u geen volgehouden of verregaande inspanningen heeft geleverd om er uw rechten te doen gelden en er een leven uit te bouwen.

[...]

Uit uw verklaringen blijkt dat u Griekenland verliet omwille van een gebrek aan medische zorgen (CGVS p7). U raakte bij het werk op de sinaasappelboerderij gewond aan uw zij toen u uit een boom viel (CGVS p7). Ook raakte u gedurende uw verblijf in Griekenland verschillende keren ziek; liep u een virus of verkoudheid op of had u koorts (CGVS p7). U ging drie of vier keer naar het ziekenhuis (CGVS p19). U werd er ontvangen en onderzocht, maar moest de nodige medicatie op eigen kosten voorzien (CGVS p19). Er werd u een voorschrift voorgeschreven, maar u kon zich de geneesmiddelen niet veroorloven (CGVS p19). U stelt dat er geen mogelijkheid was om deze geneesmiddelen gratis te verkrijgen (CGVS p20).

Het Commissariaat-generaal wijst erop dat personen die internationale bescherming genieten, om een sociale zekerheidsnummer (AMKA) te verkrijgen, zich binnen een maand na de afgifte van hun verblijfsvergunning (ADET) naar een dienstverleningscentrum voor de burger moeten begeven om hun voorlopig sociale zekerheidsnummer (PAAYPA) om te zetten in een sociaalzekerheidsnummer (AMKA). Objectieve informatie wijst niet op bijzondere problemen bij het voltooien van deze procedures in de periode 2020-2024 (AIDA, Landenrapport: Griekenland. Update 2023, beschikbaar op : https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDAGR_2023-Update.pdf; Beneficiaries of international protection in Greece - Access to documents and socioeconomic rights , gepubliceerd door RSA/PRO ASYL, blz. 19, maart 2023, beschikbaar op : https://rsaeglean.org/wp-content/uploads/2023/03/2023-03_RSA_BIP.pdf; Beneficiaries of international protection in Greece - Access to documents and socio-economic rights, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL in maart 2024 (beschikbaar op: https://rsaeglean.org/wp-content/uploads/2024/04/2024-03_RSA_BIP.pdf). U toont niet aan dat het voor u niet mogelijk was om deze stap te ondernemen of uw AMKA te bekomen. U dacht over een AMKA te beschikken, maar verwees later naar één belangrijk document waar alle relevante informatie op stond (CGVS p7). Het kan ook om uw AFM gaan, die u ook in uw bezit meent te hebben (CGVS p7). Het is bijgevolg niet duidelijk of u over een AFM of een AMKA beschikt. Nergens uit uw verklaringen blijkt dat u beroep zou hebben gedaan op een overheidsinstantie of overheidsorganisatie om ondersteuning te krijgen. Het komt u als statushouder toe om de middelen die het recht en uw status in Griekenland u bieden terdege te gebruiken, hetgeen u allerm minst aantoot."

Verzoekers komen in hun verzoekschrift niet verder dan het in wezen hernemen van hun verklaringen aangaande hun ervaringen in Griekenland, maar slagen er hiermee niet in de voormelde motiveringen, die terecht en pertinent zijn en steun vinden in hun respectievelijke administratieve dossiers, te weerleggen of ontkrachten.

De Raad wijst erop dat het aan de begunstigde van internationale bescherming toekomt om de nodige inspanningen te doen om zich te integreren in de samenleving waar hij internationale bescherming heeft

bekomen, door er onder meer werk en huisvesting te zoeken en de taal te leren. Er kan van verzoekers verwacht worden dat zij de nodige procedures doorlopen en geduld uitoefenen vooraleer hieromtrent conclusies te trekken. Zulke inspanningen blijken niet uit verzoekers' verklaringen en gedragingen.

Uit de administratieve dossiers en beide verzoekers' verklaringen blijkt dat zij beide op 4 december 2023 de vluchtelingenstatus verkregen in Griekenland. Beide verzoekers vertrokken reeds in oktober 2024 uit Griekenland. Verzoekers verbleven aldus tien maanden in Griekenland na het verkrijgen van de vluchtelingenstatus. Uit een dergelijk kort verblijf kan geen werkelijk voornemen blijken tot het opbouwen van een duurzaam bestaan in Griekenland. Deze indruk wordt bevestigd door de verklaring van tweede verzoeker dat hij in Vlaanderen wilde studeren (NPO Mo., p. 12). Bovendien blijkt uit beide verzoekers verklaringen dat zij na hun vertrek uit Griekenland naar Spanje gingen, daar ook maanden verbleven maar geen verzoek om internationale bescherming indienden (NPO Ma., p. 5, p. 14, p. 16-17; NPO Mo., p. 15). Indien verzoekers in uiterste nood zouden verkeren, mag redelijkerwijze worden verwacht dat zij zo snel mogelijk een nieuw verzoek om internationale bescherming zouden indienen, en dus niet verder zouden reizen naar een ander Europees land, *in casu* België.

De bestreden beslissing in hoofde van eerste verzoeker stelt op terechte wijze het volgende omtrent eerste verzoekers zelfredzaamheid, middelen en steun:

“Uit de elementen in het dossier blijkt dat u zelfredzaam bent. Zo sliep u in Turkije in hotels, in afwachting van de oversteek (CGVS PI 3). U verbleef in totaal ongeveer één jaar in Griekenland, waarvan ongeveer vier maanden op Kos (CGVS p13).

[...]

U bent voldoende autonoom en zelfredzaam om zich bij terugkeer naar Griekenland te behelpen. Dat blijkt uit uw eerdere tewerkstelling en huisvesting in Turkije en huidige tewerkstelling in België. Uit niets blijkt dat u in Griekenland geen leven zou kunnen opbouwen.

Uit uw verklaringen blijkt dat u kon rekenen op financiële steun van uw familie. U ontving geld van uw vader en enkele van zijn vrienden voor uw reis (CGVS PI 3). Toen u op Kos was, stuurde een vriend u geld, omdat u geen geld meer had (CGVS P15). U leende wel vaker bij mensen, die u dan later terugbetaalde (CGVS p20). Toen u medische uitgaven moest doen in Griekenland, stuurden iemand uit het opvangcentrum en uw broer uit Spanje u geld (CGVS P19). Verder had u geen kosten toen u bij uw broer in Spanje verbleef (CGVS P15).”

De bestreden beslissing in hoofde van tweede verzoeker stelt op terechte wijze het volgende omtrent tweede verzoekers zelfredzaamheid, middelen en steun:

“Uit de elementen in het dossier blijkt dat u zelfredzaam bent. U verbleef in totaal een jaar in Griekenland, waarvan ongeveer drie maanden op Kos (CGVS p14 en p17). U ontving naar eigen zeggen uw verblijfspapieren als vluchteling in april 2024 en vertrok op 25 oktober 2024 uit Griekenland (CGVS p6, 14 en 20). U was er dus een zestal maanden erkend als vluchteling. Uw erkenning dateert echter van 4 december 2023 (zie administratief dossier). Er was vertraging bij het afleveren van uw verblijfskaart omdat u het opvangcentrum vrijwillig verliet (CGVS p6). Het is zeer opmerkelijk dat u zelf vroeg om het opvangcentrum te verlaten (CGVS p6). Het leven in het kamp was niet veilig en vuil en u wilde gaan werken om geld te verdienen, zo zegt u (CGVS p6). U had via iemand een werkmogelijkheid in de landbouw gevonden in het zwart (CGVS p6). Uiteindelijk ging het werk niet door, maar het vrijwillig verlaten van het opvangcentrum getuigt wel van uw zelfredzaamheid.

[...]

*U bent voldoende **autonoom** en **zelfredzaam** om zich bij terugkeer naar Griekenland te behelpen. Dat blijkt uit uw eerdere tewerkstelling en huisvesting in Turkije en huidige tewerkstelling in België. Uit niets blijkt dat u in Griekenland geen leven zou kunnen opbouwen.*

Uit uw verklaringen blijkt dat u kon rekenen op financiële steun van uw familie en vrienden of kennissen. U ontving geld van uw vader om uw reis mee te betalen (CGVS p13-14). Hij bekostigde dat met zijn spaargeld, zijn loon en door extra schulden op te doen (CGVS p13). In Griekenland verplaatste u zich naar verschillende plekken om te solliciteren (CGVS p17). U leende ervoor geld van uw vrienden (CGVS p17). Uw reis van Griekenland naar Spanje bekostigde u zelf door geld te lenen van andere Palestijnen, die u in Europa leerde kennen (CGVS p14). Ook voor uw reis naar België leende u geld van vrienden (CGVS p15).”

Verzoekers komen in het verzoekschrift niet verder dan te poneren dat zij in Griekenland niet over een netwerk of middelen beschikken en dat zij er op straat zullen terecht komen, maar slagen hiermee niet in de voormelde vaststellingen inzake hun zelfredzaamheid, steun en netwerk in een ander daglicht te stellen, laat staan te weerleggen.

Beide verzoekers' zelfredzaamheid en steun, gepaard met hun korte verblijf in Griekenland, noopt tot de conclusie dat verzoekers geen enkele intentie hadden om in Griekenland een duurzaam leven op te bouwen, ook al beschikten zij over de daartoe benodigde capaciteiten en middelen.

Nu verzoekers beperkte stappen hebben gezet op het vlak van huisvesting en tewerkstelling en Griekenland al verlieten korte tijd na het verkrijgen van hun vluchtelingenstatus, kunnen zij bezwaarlijk stellen dat zij geen kans maakten op het verkrijgen van een job of onderdak of toegang tot medische zorgen. Verzoekers tonen met hun algemeen betoog in hun verzoekschrift en het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van verweerder niet aan dat zij hun rechten in Griekenland niet zouden kunnen doen gelden. Aangezien geen oprechte intentie kan blijken om een duurzaam bestaan op te bouwen in Griekenland, is het voor verzoekers onmogelijk om conclusies te trekken omtrent de mogelijkheden op vlak van huisvesting, werkgelegenheid, gezondheidszorg of het aanbieden van taalcursussen in Griekenland en slagen zij er op geen enkele manier in om aan te tonen dat hun rechten als statushouder er niet werden geëerbiedigd.

Gelet op wat voorafgaat kan worden aangenomen dat verzoekers over voldoende zelfredzaamheid, middelen en steun beschikken opdat zij zich opnieuw zouden kunnen vestigen in Griekenland.

Tot slot dient erop gewezen dat het feit dat er een einde wordt gesteld aan de materiële opvang voor begunstigden van internationale bescherming in samenhang moet worden bekeken met het feit dat nadat de beschermingsstatus wordt toegekend, de begunstigden zelf in hun onderhoud moeten voorzien. In het kader van huisvesting en tewerkstelling kan worden verwacht van verzoekers, die er internationale bescherming hebben verkregen, om de nodige procedures te doorlopen en geduld te oefenen vooraleer zij daaromtrent conclusies trekken. Verzoekers maken niet aannemelijk, gelet ook op de korte tijd die zij er verbleven na de toekenning van internationale bescherming, dat zij niet in de mogelijkheid waren om onder meer huisvesting, medische zorgen of tewerkstelling te kunnen krijgen in Griekenland. Het komt hen in dit verband bovendien toe om de middelen die het recht en hun status in Griekenland hiertoe bieden terdege te gebruiken, hetgeen zij evenwel niet aantonen. Zij tonen niet aan deze afdoende te hebben benut, laat staan uitgeput.

14. In de mate dat verzoekers er in hun verzoekschrift op wijzen dat Athene een onveilige stad is en er veel drugsverslaafden zijn, tonen zij niet aan dat zij, indien nodig, geen toegang zouden hebben tot bescherming door de autoriteiten. Het vermoeden dat hun grondrechten als begunstigden van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, impliceert tevens dat de daar aanwezige autoriteiten in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden, mits verzoekers uiteraard de nodige stappen zetten.

15. Waar verzoekers in het verzoekschrift stellen, "*Hij heeft ook de hulp van zijn gezin nodig die aanwezig is in België.*", kan slechts worden vastgesteld dat niet wordt gespecificeerd of dit over eerste of tweede verzoeker gaat. Bovendien stellen zowel eerste als tweede verzoeker tijdens hun respectievelijk persoonlijk onderhoud niet getrouwd te zijn, noch kinderen te hebben (NPO Ma., p. 10; NPO Mo., p. 11). Hoe dan ook heeft de aanwezigheid van verzoekers' familie in België enkel betrekking op de situatie in België, maar niet op die in Griekenland, waar verzoekers reeds internationale bescherming genieten. Dergelijke elementen zijn bijgevolg niet relevant voor de beoordeling van hun situatie als begunstigden van internationale bescherming in Griekenland. Verzoekers werpen hiermee geen ander licht op de beoordeling van hun situatie als statushouder in Griekenland.

16. Hoewel de beschikbare informatie getuigt van diverse problemen op het vlak van huisvesting, sociale zekerheid en tewerkstelling in hoofde van statushouders in Griekenland, blijven verzoekers, zoals blijkt uit het voorgaande, in gebreke om in hun geval aan te tonen dat hun levensomstandigheden in dat land de vereiste drempel van zwaarwichtigheid bereikten of zullen bereiken bij terugkeer. Verzoekers tonen niet aan, ook al kan worden aangenomen dat hun situatie door onzekerheid of een verslechtering van hun levensomstandigheden gekenmerkt wordt, dat zij bij een terugkeer naar Griekenland in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat hun toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling. Zij tonen niet aan dat zij persoonlijk in een situatie zouden belanden die kan worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de EU.

17. In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel kan en moet worden aangenomen dat de behandeling van personen die om internationale bescherming verzoeken in elke lidstaat in overeenstemming is met de vereisten van het Handvest, met name met de artikelen 1 en 4 ervan, waarin een van de fundamentele waarden van de Unie en haar lidstaten is verankerd. Het vermoeden en de uitoefening van de daaruit voortvloeiende keuzemogelijkheid om het verzoek niet-ontvankelijk te verklaren, lijkt *in casu* gerechtvaardigd (Hof van Justitie 18 juni 2024, nr. C-735/22, "*QY t. Bondsrepubliek Duitsland*", overwegingen 49-54).

Aangezien beide verzoekers reeds een internationale beschermingsstatus werd toegekend in Griekenland die als toereikend werd beoordeeld, moet niet opnieuw worden nagegaan of verzoekers nood hebben aan een dergelijke status. Deze beoordeling, of de verzoekers een gegronde vrees voor vervolging hebben of een reëel risico op ernstige schade lopen in hun land van herkomst, dient slechts te worden gemaakt indien het vermoeden, dat de aan verzoekers toegekende bescherming in Griekenland effectief is, wordt ontkracht. Verzoekers zijn op dit punt in gebreke gebleven.

Derhalve lijken verzoekers geen elementen aan te brengen waaruit blijkt dat zij zich niet langer kunnen beroepen op de internationale bescherming die hen reeds werd toegekend in Griekenland.

Er liggen geen feiten of elementen voor die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet op de individuele situatie van verzoekers in de weg staan, waarbij de beschermingsverzoeken dan ook op die basis onontvankelijk dienen te worden verklaard.

In deze omstandigheden is beide verzoekers' verwijzing naar de algemene veiligheidssituatie in Gaza in het verzoekschrift niet dienstig.

Een schending van artikel 4 van het Handvest en van artikel 3 van het EVRM wordt niet aangetoond. De Raad wijst er hierbij bovendien nog op dat de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel inhoudt.

Bovenstaande vaststellingen volstaan om het beroep te verwerpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf mei tweeduizend zesentwintig door:

W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS